

Mei
2025

Vierklank

Kerk en vrede

Geweld gebruiken willen we níet...

Twee krijgsmachtpredikanten in gesprek

Krachtige en hoopvolle signalen in bezet gebied

Ds. Alke Liebich doet verslag

Hoe word je - in plaats van toeschouwer - helper?

Elisabeth Baumgarten vertelde haar familieverhaal

Protestantse Gemeente
Amersfoort

Protestantse Gemeente
Hoogland/Amersfoort-Noord

Kerk en vrede

Beste lezer,

Kerk en vrede... een spannend onderwerp zeiden we al tegen elkaar in de redactie. Maar we voelden ook de vrijmoedigheid om erover te schrijven. We vonden dat er wel wat over te vertellen is, zeker nu in deze rumoerige tijd vragen opkomen, ook in de kerk.

Ik verzucht vaak als onze kinderen ruzie maken of elkaar iets niet gunnen: als het jullie als broers en zussen al niet lukt, hoe moet dat dan in de wereld... Ik hoor Psalm 133 dan in mijn achterhoofd: 'Wat is het toch heerlijk en goed, als broeders in vrede bij elkaar wonen' (Vensterbijbel). Nou die vrede is dan soms ver te zoeken.

Gelukkig mogen we het gezin met opgroeiende kinderen zien als een belangrijke oefenplaats. Een woord dat ik in deze Vierklank ook op een aantal plekken tegenkom, waar de kerk dan mee bedoeld wordt. Bijvoorbeeld in de column van ds. Anna Walsma hiernaast: de vredegroet brengen aan de ander als oefening. En krijgsmachtspredikant Wim Bos benoemt het oefenen in de kerk ook. In de Johanneskerk hebben ze zelfs bewust geoefend in het oneens zijn met elkaar, lezen we.

Mooie voorbeelden van hoe we als broeders en zusters, aan elkaar gegeven, samen mogen leren leven. Het is niet mals wat we verder lezen: de theorie van de rechtvaardige oorlog doet me slikken. Ik schrik van de verhalen van Elisabeth Baumgarten en Alke Liebich. Wat is het dan waardevol om de ideeën van Ids Smedema en Wim Bos erbij te houden: wat kan je als kerk

Annemarie Stoffer-Brink
Hoofd- en eindredacteur

doen? Zoals het vieren en bidden altijd doorgang te laten vinden. Dagelijkse of wekelijkse rituelen, ook al staat je hoofd er niet naar.

Dagelijkse en bijzondere dingen die hun doorgang vinden. Het afscheid van ds. Hendrik Mosterd deze maand (in een interview blikt hij terug), aandacht voor de predikanten die de komende tijd aantreden (welkom ds. Marleen Kool). En PGA-communicatieadviseur Roëlle de Bruin die zich voorstelt. Zij begint met een nieuwe rubriek in Vierklank: Kerk in beweging. In iedere Vierklank zet ze iets bemoedigends in de schijnwerpers, uit een van onze Amersfoortse kerkelijke hoeken.

Met Hemelvaart, eind deze maand, herdenken we Jezus Christus' aardse afscheid van ons. De initiatiefnemers van Pinksternoveen leggen achter in deze Vierklank uit hoe een boekje en kaars ons kunnen helpen om de verweesde dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren door te komen. Ik wens u een vredevolle maand.

Hartelijk groet,

Annemarie Stoffer-Brink

4

GEWELD GEBRUIKEN OM KWAAD TE BESTRIJDEN

Overzicht van het
gedachtegoed van prof.
dr. Pieter Vos

6

KERK EN VREDE

Krijgsmachtspredikanten
Ids Smedema en Wim Bos
in gesprek

8

WIT LICHT

Voorstelling geïnspireerd op
het werk van Jan Wit

9

KRACHTIGE EN HOOPVOLLE SIGNALLEN IN BEZET GEBIED

Verslag van ds. Alke Liebich

10

INTERVIEW

Elisabeth Baumgarten
vertelde haar familie verhaal

De foto op de voorkant toont de Bergkerk met vlag halfstok en de Reebok (1953) van Han Weezelaar op de voorgrond. Op de achterkant van deze Vierklank ook brons: Wijnt van Asselt maakte deze foto in Florence van een sculptuur (1998) van Igor Mitoraj dat voor kwetsbaarheid en schoonheid staat.

- 12 Interview met Hendrik Mosterd**
Steeds weer die tocht opnieuw beginnen
- 14 - 27 Nieuws uit alle wijkgemeenten**
- 28 PGA-nieuws**
Kennismaken met Roëlle de Bruin
Verslag Verantwoorde bloemen in de kerk
- 29 Boekbespreking**
Heilige ruimte
- 30 Leren & ontmoeten**
- 32 Kunst, cultuur & muziek**
- 34 Kerkrentmeesters PGA**
Werken aan de Kerk van morgen
- 35 Kerk in beweging**
Welkom in het Huis van Hoop
- 36 Familieberichten**
- 37 Column**
Shalom
Aankondiging Pinksternoveen
- 38 Kerkdiensten**
- 39 Project Tekenen voor vrede**
Colofon
- 40 Mens, waar ben je?**
Gedicht van Joop

COLUMN

Een schitterend ongemak

'Huh, nog een keer?' Besmuikt grinnikend reikten mijn buurvrouw en ik elkaar opnieuw de hand. We hebben elkaar eerder in de dienst al de vrede van Christus toegewenst. In de herhaling gaan is nogal ongebruikelijk, vandaar onze lichte verwarring. Maar vooruit - beter een keer te veel dan te weinig.

Verwarring, dat hoort wel een beetje bij de vredegroet. Groet je alleen de mensen dichtbij, of zoveel mogelijk mensen om je heen? Hoe lang ga je door, wat zeg je precies? 'Vrede van Christus', of - wat minder plechtig - gewoon 'vrede'? Best ongemakkelijk, soms, zo'n vredegroet.

Maar wat een schitterend ongemak.

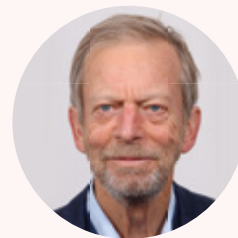
Want waar doe je dat nog, tegenwoordig? Iemand naast je, of voor je, of achter je de hand reiken, in de ogen zien en hem, haar of die vrede toewensen. Uit je bubbel stappen, al is het maar voor de duur van dat korte moment. En de ander het goede wensen, ongeacht wie die ander is - vriend of vreemde.

Het is bijna contra-intuïtief in deze tijd. 'Het is in deze tijd hard werken om zacht te blijven,' zei stadsdominee Marleen Kool bij haar intrede. We trekken ons steeds meer terug. Winkelpersoneel klaagt over incommunicatieve klanten met oortjes in of koptelefoons op. In gevoelige kwesties hoor je bij de ene kant óf de andere kant. Verbinders worden op social media vaak door twee fronten afgefakkeld.

Ondertussen gaat de kerk dapper door met haar bescheiden maar essentiële basisoefening in het overbruggen van afstand. De vredegroet. De uitgestoken hand naar de ander, in Jezus' naam. Je zou het grensoverschrijdend gedrag kunnen noemen, maar dan in de best denkbare betekenis van het woord.

Daar word je als kerk dan ook toe geroepen. 'Stel, voor zover het in uw macht ligt, alles in het werk om met alle mensen in vrede te leven,' zegt de apostel Paulus in zijn brief aan de Romeinen (Rom. 12:18). Met de vredegroet oefen je een levenshouding die je richt op zoveel mogelijk mensen om je heen. In je kerk, in je buurt, in de stad.

Waar je elkaar in de ogen kunt zien en elkaar 'vrede' (shalom, salaam) kunt wensen wordt vrede even waar. Dus laat dat eventuele ongemak maar komen, en ga vooral in de herhaling met de handreiking van de zachtheid. Beter een keer te veel dan te weinig.

Geweld gebruiken **om kwaad te bestrijden**

Oorlog is verschrikkelijk en christenen zijn voor vrede. Mag of moet je soms toch geweld gebruiken om mensen te beschermen, om je te verdedigen tegen het kwaad? Door de eeuwen heen en ook vandaag denken theologen daarover na. Een kort overzicht van dat denken aan de hand van de Protestantse lezing 2024 die op 31 oktober jl. in Den Haag werd gehouden door prof.dr. Pieter (P.H.) Vos, hoogleraar ethiek en geestelijke verzorging bij de krijgsmacht aan de Protestantse Theologische Universiteit.

"In oorlogen blijken mensen tot de vreselijkste dingen in staat. Steden worden vernietigd, landen geplunderd, volken uitgemoord, vrouwen verkracht en massa's militairen vinden de dood door de hel die oorlog is. Oekraïense burgers en militairen ervaren dagelijks dat het hun laatste dag kan zijn. Russische militairen trouwens ook. Burgers in het Midden-Oosten, of ze nu in Gaza, Tel Aviv of Beirut wonen, ze kunnen zomaar de dood vinden door oorlogsgeweld of terreur." Zo begon Pieter Vos zijn lezing.

Uit al die verwoeste oorlogsgebieden in de Donbas, Gaza,

Soedan en zoveel andere gebieden klinken schreeuwen uit diepe ellende. De verschrikking van de oorlog heeft mensen er wereldwijd toe gebracht om het pacifisme te omarmen: geen oorlog, maar radicaal afzien van geweld. Hier is vanuit christelijk perspectief wel iets voor te zeggen. Denk aan de radicale boodschap van Jezus in de Bergrede. Jezus roept zijn volgelingen op om zich niet te verzetten tegen wie je kwaad aandoet. Haat de vijand niet, maar heb hem lief (Mattheüs 5:43-44). De ethiek van de Bergrede is een ethiek van geweldloosheid. Geweldloosheid is ook wat Jezus zelf geleefd heeft, tot op het kruis.

Hoezeer Pieter Vos het appèl van die boodschap ook voelt, toch kan hij daar als christelijk ethicus niet mee volstaan. Want wat betekent de naastenliefde voor die naasten die slachtoffer zijn van bruut geweld? Moeten we die slachtoffers van wie we de schreeuw uit de diepte horen maar aan hun lot overlaten? Moeten we hen *uit naastenliefde* niet juist beschermen, voor zover dat in onze macht ligt? En betekent dat niet dat er dan soms ook geweld ingezet

zal moeten worden, namelijk als het kwaad zo groot is dat

het alleen met geweld bestreden kan worden? In Nederland zijn we daar traumatisch bij bepaald toen we geen militair geweld durfden of konden inzetten om de afslachting in Srebrenica te verhoeden.

Paulus en Augustinus

De noodzaak van bescherming van mensen tegen kwaad is in de christelijke traditie voor velen een reden geweest om niet *iedere* vorm van geweld principieel af te keuren. Om dat te begrijpen, moeten we er een andere denklijn bij betrekken, die we ook in de Bijbel vinden: het geweldsmonopolie ligt bij de overheid, zoals Paulus in Romeinen 13 stelt. Als je vanuit christelijk perspectief nadenkt over geweld, dan gaat het dus niet alleen om Jezus' boodschap van geweldloosheid. Het gaat ook om een visie op de overheid. In die visie behoort het tot de kerntaak van de overheid om het vreedzame samenleven tussen mensen mogelijk te maken, recht te doen, en burgers te beschermen tegen kwaad en geweld.

Pieter Vos stelt dat Bijbels gezien de twee lijnen van geweldloosheid en de beschermende functie van de overheid met elkaar samenhangen: juist het overlaten van het geweldsmonopolie aan de overheid komt voort uit het zelf afzien van geweld. Dat laat het bredere verband van Romeinen 12 zien. Paulus schrijft helemaal in de lijn van Jezus' boodschap dat je geen kwaad met kwaad mag vergelden en het kwade moet overwinnen door het goede. Maar Paulus spreekt *meteen daarop* in hoofdstuk 13 over de overheid als dienaar van God. En dat is ze door het zwaard te voeren.

Zo is dus de hoofdlijn in de christelijke traditie om de nadruk op naastenliefde, inclusief geweldloosheid, te verbinden aan het erkennen van het gewelds-

Pieter Vos

monopolie van de overheid. Daar blijft een spanning inzitten en dat is volgens Pieter Vos precies de crux. Die spanning hebben we nodig. De spanning verdwijnt als je voor een absoluut pacifisme kiest en de spanning verdwijnt ook als je geweldsuitoefening door een krijgsmacht helemaal niet problematisch vindt.

Zo lag het ook voor Augustinus (eind vierde, begin vijfde eeuw). Het ware commitment van christenen is het hemelse koninkrijk, het rijk van vrede, de stad van God. De kerk is een gemeenschap waarin gewelddoos samenleven geoefend wordt en in praktijk moet worden gebracht. Zo is de kerk een stad op de berg. Tegelijk leven christenen midden in de wereld en maken ze deel uit van de samenleving en de staat met haar ordeningen gericht op aardse vrede.

Deze dubbele gerichtheid betekent drie dingen. Ten eerste: geloof mag niet met politieke middelen worden afgedwongen. De overheid is er ter bescherming van *iedereen*. Ook van hen met wie je het hartgrondig oneens bent. Ten tweede: juist omdat christenen vreedzaam en rechtvaardig samenleven waarderen, kunnen ze de overheid ook *actief* steunen en er *mede vorm aan geven*. Dat betreft ook eventuele deelname aan de krijgsmacht als middel van de overheid om de zwaarmacht uit te oefenen. Ten derde hebben *kerk en overheid* beide hun eigen rol. De kerk predikt het koninkrijk van God en leeft zo goed mogelijk in overeenstemming met dat vredelijk. Ze neemt niet de plaats in van de overheid. Ze kan de overheid aanspreken op haar verantwoordelijkheid, maar de kerk moet niet haar eigen ideaal van geweldloosheid op de overheid projecteren.

De 'rechtvaardige oorlog'

Dit alles vormt ook de achtergrond van de zogeheten *theorie van de rechtvaardige oorlog*. Er zijn veel misverstanden over. Het grootste misverstand is dat deze visie oorlog rechtvaardigt. Maar oorlog wordt in deze visie juist als uiterst problematisch gezien! Thomas van Aquino (dertiende eeuw) bespreekt de rechtvaardige oorlog onder de vraag: 'Is oorlog altijd een zonde?' Oftewel: oorlog voeren is in principe zondig. Deze lijn zien we ook terug bij protestantse theologen in de zestiende en zeventiende eeuw, doorlopend tot in onze tijd. De

Aleppo, Syrië (2013) door Tom Daams

kern van deze lange traditie is dat oorlog verschrikkelijk is en tot het uiterste vermeden moet worden, maar onder strikte voorwaarden soms gerechtvaardigd is. Het antwoord op de vraag of oorlog voeren gerechtvaardigd is, luidt dus: *nee, tenzij*.

Allereerst moet er sprake zijn van een *rechtmatige autoriteit*. Dat is de overheid die het geweldsmonopolie heeft. Wat een rechtmatige overheid is, is niet bij voorbaat bepaald en bijvoorbeeld niet alleen een natiestaat. Idealiter bevindt de rechtmatige autoriteit zich op internationaal niveau zoals de Verenigde Naties, maar we weten ook dat het vetorecht van staten zoals Rusland en China in de Veiligheidsraad de VN vaak krachteloos maakt. De tweede voorwaarde en belangrijkste voorwaarde: oorlog voeren mag alleen als er een *gerechtvaardigde reden* is. Daaronder wordt verstaan de verdediging van burgers en staten tegen een agressor, het beschermen van fundamentele rechten, en het bestrijden van fundamenteel onrecht en kwaad. De kern is *verdediging*, de geweldsinzet is dus defensief. Ten derde moet er altijd een *juiste intentie* zijn, namelijk het herstellen of creëren van een rechtvaardige vrede. Dus niet het uitbreiden van eigen macht, invloedssfeer of territorium.

Extra voorwaarden

Omdat deze drie voorwaarden nog niet voldoende rem op oorlog zetten, zijn er nog drie andere voorwaarden toegevoegd. Oorlog voeren moet een *laatste redmiddel* zijn: het mag pas nadat alle andere

middelen om de vrede te bewaren zijn uitgeput. Denk aan onderhandelen, bemiddelen, diplomatie en economische sancties. De verdedigingsoorlog moet *proportioneel* van aard zijn: het kwaad dat de oorlog aanricht moet in verhouding staan tot het goede dat ermee wordt beoogd. En tot slot moet het inzetten van militaire geweldsmiddelen gerede *kans van slagen* hebben. Ook tijdens de oorlog moeten proportionaliteit en het onderscheid tussen soldaten en burgers in acht worden genomen.

Veel van de traditie van de rechtvaardige oorlog is overgenomen in het internationale humanitaire oorlogsrecht. Maar van oorsprong is ze een voluit theologisch-ethische benadering, waar een visie op vrede, geweldloosheid, de overheid en haar geweldsmonopolie onder ligt. De 'rechtvaardige oorlog' is niet simpelweg een rijtje regels, het is een *ethisch kader*, een denkkader om oorlogen en oorlogshandelingen voortdurend kritisch te beoordelen.

Tot slot. Als je op basis van het ethische kader besluit dat het voeren van een bepaalde oorlog onvermijdelijk is en je steun verdient, dan is dat altijd een besluit in vrees en beven. Het is altijd een *paradoxaal* besluit, want oorlog is juist wat je *niet* wilt. De kerk zou dat hoog moeten houden: oorlog is wat we niet willen, maar het is soms onvermijdelijk om je handen er toch aan vuil te maken. Want *oorlog veroorzaakt verschrikkelijk kwaad, maar helemaal geen oorlog voeren laat verschrikkelijk kwaad toe*.

Kerk en vrede

In een vraaggesprek met zijn collega Ids Smedema, krijgsmachtpredikant b.d. (buiten dienst), gaat krijgsmacht-predikant Wim Bos nader in op een aantal thema's uit voorgaand artikel over geweld gebruiken om erger te voorkomen. In het artikel (zie blz. 4 en 5) gaat het over de theorie van de rechtvaardige oorlog. Voor Ids een theorie waar hij goed mee kan leven. Kort samengevat gaat het in deze theorie om het inzetten van geweld om erger te voorkomen. Het is ten enenmale onmogelijk schone handen te houden. Zelfs bij niets doen is dat het geval. En als er dan al geweld gebruikt zou moeten worden dan is dat met veel schroom en terughoudendheid. Een dergelijke situatie zou eerder als een zwakgebod moeten worden ervaren dan als een bevredigende oplossing.

Turbulente tijden

Wat zegt dit ons als individueel christen of gemeentelid? We leven in turbulente tijden waarin er volgens Ids angst is voor ontwrichting, voor verlies van democratie, veelkleurigheid en nieuwsgierigheid naar elkaar. Een tijd waarin ook het mens- en wereldbeeld kantelen en soms bijna fascistoïde trekken lijken aan te nemen. Beatrice de Graaf (historicus, hoogleraar en in de media bekend als terrorisme-expert, red.) gaf onlangs aan dat er een verlies dreigt van elementaire waarden als solidariteit, empathie en de waarde van ieder individueel mens. Wat hebben we dan als kerk of gemeente nodig?

Hou het klein

Daarom stel ik Ids de vraag wat er van de kerk verwacht mag worden in een tijd als de onze. De kerk is een groot

woord, zo stelt hij. Is het niet beter het klein te houden en te spreken over kerkleden of gemeenteleden? We zien vaak hoe ingewikkeld het is als de kerk uitspraken doet met een politieke lading. Want namens wie doe je dat dan en op wiens gezag? Werkt het innemen van een politiek of maatschappelijk standpunt niet beter, wanneer individuele gemeenteleden die vanuit hun betrokkenheid binnen bijvoorbeeld een politieke partij laten horen?

Moreel beraad

Wat een kerkelijke gemeente wel zou kunnen doen is een moreel beraad opzetten. In een moreel beraad bespreek je ethische onderwerpen met een ervaren begeleider. Je onderzoekt in het gesprek wat je aannames en overtuigingen zijn. Bijvoorbeeld wanneer de dienstplicht mogelijk weer ingevoerd

gaat worden. Nu is het al zo dat elke jongere van zeventien jaar een vragenlijst voorgelegd krijgt. Met een moreel beraad zou de kerk hen hierin heel goed kunnen ondersteunen.

Houd goede moed

Met het morele beraad zou je ook na kunnen denken over de vraag wat de gemeente nodig heeft om staande te blijven in tijden van dreiging. We doen er goed aan ons te realiseren dat het nog niet de kerk zelf is, die bedreigd wordt. Maar wat van belang is, is dat mensen weerbaar blijven en de moed niet verliezen. De realiteit onder ogen zien zonder cynisch te worden. Wat

helpt zijn de woorden uit 1 Petrus 4:7 voor ogen te houden: 'Blijft nuchter en waakt in de gebeden.'

Kleine stapjes als teken van vertrouwen

En ook hier geldt, hou het klein en doe wat je hand vindt om te doen. Het is goed ons te realiseren dat het vaak kleine stapjes zijn die we kunnen doen. Maar die wel als teken van vertrouwen kunnen werken in de gemeenschap. Een gemeenschap die vooral ook als oefenplaats gezien mag worden. Wellicht zouden er door de plaatselijke gemeente ook gebedswaken georganiseerd kunnen worden. Hoeveel kracht hiervan uit kan gaan is wel gebleken in de voormalige DDR, waar dergelijke waken bijgedragen hebben aan het ontstaan van de revolutie.

Doorgaan met vieren en preken

En mocht het echt zover komen dat we te maken krijgen met oorlogshandelingen, dan doet de kerk er minstens goed aan gewoon door te gaan met vieren en preken; het Rijk van God moet verkondigd blijven worden.

Onlosmakelijk verbonden met dit Rijk is het Ideaal van vrede, recht en

gerechtigheid. Daarom doet de geloofsgemeenschap er goed aan altijd ruimte te blijven bieden, te blijven bidden en zingen en elkaar toerusten tot hulp en waar nodig tot verzet. Zo kunnen we het misschien uithouden in de spanning van het leven van vandaag en morgen.

Geestelijk noodpakket?

Op de ambtsdragersbijeenkomst van afgelopen februari waar ook over deze thema's werd gesproken, kwam nog de suggestie naar voren als gemeente te voorzien in een 'geestelijk noodpakket'. Vervolgvraag is dan wat daar dan in zou moeten zitten? Onder andere kwam naar voren dat daar een Liedboek in zou moeten zitten, want er moet wel gezongen blijven worden. En verder gemeenschap en het gebed. En dan vooral het Kyriegebed.

Het begint met luisteren

Uiteindelijk begint het allemaal met luisteren. Luisteren naar de Heer van de kerk, omdat Hij het is die woorden van vrede spreekt (Ps. 85: 9). Luisteren dus in plaats van meteen een boodschap te hebben. Door te luisteren wordt de gemeente ook een plek waar mensen zich gehoord en gekend weten met al hun gevoelens, ervaringen en zorgen. Zo kunnen mensen thuiskomen in de gemeente, omdat zij ervaren dat de Heer het is 'die ons in ruimte heeft gezet.' (Ps. 68: 7 berijmd) Ter afsluiting van ons gesprek vraag ik Ids nog wat hij de protestantse gemeente van Amersfoort, die met alle Nederlanders tachtig jaar vrijheid viert, mee zou willen geven. Zijn antwoord luidt kort en krachtig: nuchterheid en uithoudingsvermogen.

Kyriegebed: Onderweg naar morgen

Een kyriegebed om vrede en ontferming in de nood van de wereld

*Vol verlangen bidden we
om mensen van vrede
om mensen die het geluid van
oorlog en geweld
overstemmen met woorden en
daden van liefde
Heer, ontferm U!*

*Vol verlangen bidden we
om mensen die helpen dragen
om mensen die niet alleen voor
zichzelf opkomen
maar de gemeenschap in het
oog houden
Christus, ontferm U!*

*Vol verlangen bidden we
om mensenkinderen van God
die het licht steeds weer
opnieuw ontsteken
en met hoop en volharding
staande blijven
onderweg naar morgen
Heer, ontferm U!*

ds. Rianne Veenstra

Overgenomen van
<https://petrus.protestantsekerk.nl>

Wit licht

Robert-Jan van den Hoorn (55), gemeentelid van De Brug, is gefascineerd door Jan Wit, de blinde dichter van liedboekliederen. Hij heeft er een eigen voorstelling over gemaakt: Wit licht. Daarmee treedt hij op in kerken, bijvoorbeeld tijdens inspiratiebijeenkomsten en seniorenontmoetingen. Hoe komt hij erbij om een voorstelling te maken over liedboekliederen? En wat heeft hij met Jan Wit?

Robert-Jan: "Met programma's als 'Wit licht' wil ik laten zien dat kerkliederen onze reisgenoten zijn. Ze gaan vaak een leven lang met ons mee. En niet alleen met ons, maar met de hele kerk: sommige zijn al eeuwen oud. Ik voel me verbonden met de kerk van alle tijden, als we bijvoorbeeld nu nog liederen zingen die teruggaan op melodieën uit de zesde eeuw."

"Het leuke is dat je met die liederen - net als met echte reisgenoten - in gesprek kunt gaan. Je kunt ze vragen stellen, en op die manier beter leren kennen. Er blijken dan mooie achtergrondverhalen te zijn, die je beleving van de liedboekliederen kunnen verdiepen."

Robert-Jan is werkzaam als tekstschrijver en redacteur, maar was 'in een vorig leven' - zoals hij zelf zegt - docent Grieks en Latijn. Die docent zit nog altijd in hem. Hij weet goed hoe je een verhaal moet presenteren, met liedjes, humor en boeiende anekdotes. Bij het optreden dat ik bezocht, had hij de zaal al gauw helemaal mee. Maar hoe kwam hij op het idee voor 'Wit licht'?

Robert-Jan: "Ik speel 's zondags in het combo van De Brug. Het treft me hoe vaak en graag er in de kerk over 'licht' gezongen wordt. Dat gaat natuurlijk terug op de Bijbel. Ik herinner me de kerk in Zierikzee, waar ik als kind

kwam. Het gebouw zelf straalde weinig uit, maar op de witte muur achter de preekstoel stond - naast het liederenbord - heel groot de tekst uit Johannes 8, waar Jezus zegt: 'Ik ben het Licht der wereld.' Daar begin ik mijn voorstelling ook mee. Maar er zijn zoveel andere Bijbelteksten over licht. Samen schetsen die een veelkleurig beeld van wie, wat, waar en hoe God is. En dat komt ook in al die liedjes over licht tot uitdrukking. In mijn voorstelling kijk ik samen met de mensen naar een aantal daarvan."

"Vooral die van Jan Wit intrigeren me, omdat hij als blinde dichter ook vaak over licht, zien en kijken schrijft. Hij verloor zijn gezichtsvermogen definitief toen hij zes jaar oud was, en kon dus zelf niets meer zien van 'de steile bergen en de koele meren' of 'de bloemen op de velden, met koninklijke pracht bekleed'. 'Laat mij door de wereld gaan met open ogen', laat hij ons zelfs zingen. Dat raakt me. Daarom vertel ik in 'Wit licht' ook veel over Jan Wit zelf, grappige en ontroerende weetjes. Ik denk dat ik juist door zijn teksten

geleerd heb hoe overweldigend het Licht van Christus moet zijn. Bijzonder, toch? Dat deel ik graag met anderen. En ik hoop dat de mensen er na afloop van mijn voorstelling een paar boeiende muzikale reisgenoten bij hebben." ●

Vier de vrijheid!

'Wit licht' is het eerste programma in de serie 'Liedjes als reisgenoten', waarin zanger-gitarist Robert-Jan verrassende verhalen achter vertrouwde kerkliederen (vooral uit het Liedboek voor de Kerken) vertelt. Naar aanleiding van tachtig jaar bevrijding is er nu ook het programma 'Vier de vrijheid!' Daarin komen liederen uit Valerius' Gedenck-clanck ('Komt nu met zang'), psalmen van bevrijding (o.a. Psalm 114) en Afro-Amerikaanse spirituals ('Go down, Moses') aan bod. Samen schetsen zij een rijk beeld van Gods bevrijdende werk. Kijk voor meer informatie op www.fripsmuziek.nl/in-de-kerk.

Ervaringen van een EA: krachtige en **hoopvolle signalen** **in bezet gebied**

Drie maanden lang was ik een Ecumenical Accompanier (EA): een deelnemer aan het Ecumenical Accompaniment Programma Palestine and Israel van de Wereldraad van Kerken. Dit programma bestaat op verzoek van Palestijnse bisschoppen, om solidair te zijn met de Palestijnse bevolking die lijdt onder de militaire bezetting. Er zijn in twintig jaar tijd meer dan tweeduizend mensen uit de hele wereld uitgezonden.

Mijn standplaats was Jeruzalem. Als een team van vijf EA's bezochten wij mensen binnen en buiten Oost-Jeruzalem. Buiten de stad betekent: buitengesloten door de negen meter hoge muur die sinds ruim twintig jaar onoverbrugbaar is. Er zijn checkpoints die je met de juiste papieren kan passeren, bijvoorbeeld voor werk. Sinds 7 oktober 2023 zijn bijna alle werkvergunningen ingetrokken, waardoor amper meer Palestijnen uit deze plaatsen in Oost-Jeruzalem kunnen werken. De werkloosheid is dan ook torenhoog. Fijn als mensen dan nog een landje hebben om eigen voedsel te verbouwen maar met een beetje pech ligt dat landje nou net aan de verkeerde kant van de muur. Al Ram is zo'n plaats, afgesloten door de muur. Wij ontmoeten Fadwa in vrouwencentrum Sunflowers. Zij vertelt met vuur over de activiteiten daar, zoals een naaiwerkplaats en begeleiding van kwetsbare gezinnen. Ik vraag haar naar ervaringen met joodse Israëliërs. Haar ogen beginnen te glimmen: 'Maar natuurlijk! Toen de muur gebouwd werd stonden we schouder aan schouder met joodse Israëliërs om de machines tegen te houden. *It was wonderful!*' Het heeft helaas niet geholpen.

In de stad spreek ik Hania, Palestijnse en christen. Haar familie moest in 1948

vluchten naar dit deel van de stad, dat toen nog Jordaans was. 'Wij christenen horen hier. Er zijn zo vele kerken in het hele land. Sinds bijna tweeduizend jaar.' In 2018 heeft Israël in de Wet op de Natiestaat gedefinieerd dat Israël de natiestaat van het Joodse volk is. Deze wet heeft grote invloed, bijvoorbeeld op het onderwijs. Het geeft christenen het gevoel tweederangsburger te zijn. Dat wordt versterkt door kleine en grote agressie. Geestelijken worden regelmatig beledigd en bespuugd door nationalistische Israëli's. Dit wordt gedocumenteerd door het Rossing-center, een Joodse dialoogorganisatie. Twee jaar geleden is de anglicaans-lutherse begraafplaats in Jeruzalem geschonden. Grafzerken zijn vernield, kruisen omvergehaald en gebroken; de daders zijn nooit gevonden en berecht. Een vloedgolf aan solidariteit

De ceremonie van overdracht van ons team, nr. 97, naar team nr. 98.

was het gevolg: vele Joodse Israëli's hebben geholpen bij het opruimen en herstellen. Dat is een krachtig en hoopvol signaal: verdeeldheid is een politieke keuze en geen noodlot.

Nog een keer Hania: 'Mijn geloof is zo veranderd, politiek geworden. Ik dreig mijn eigen geloof kwijt te raken. In de kerk voel ik verzet en mis ik mijn geloof'. Zij vraagt steun van kerken wereldwijd voor de Palestijnse christenen, om te kunnen blijven op de plaats waar zij thuishoren.

Alke vertelt hier graag nog veel meer over. Er is nu nog geen datum; ze is net terug. Stuur gewoon een e-mail en nodig haar uit: abliebich@kpnmail.nl. ●

Elisabeth Baumgarten vertelde haar familieverhaal

'Er is geen land meer waar Joden veilig naar toe kunnen'

'Ik had nooit gedacht dat ik serieus met mijn kinderen de vraag zou bespreken of we wel in Nederland kunnen blijven. Dezelfde vraag die het leven van mijn moeder en grootouders beheerste.'

Dat vertelt de Joodse Elisabeth Baumgarten als ik met haar en met Anna Walsma terugblik op 18 februari. Toen organiseerde het Spiritueel Cultureel Centrum een avond over de positie van de Joodse gemeenschap.

De Amersfoortse Joodse gemeenschap telt zo'n honderd mensen. De synagoge in de binnenstad is orthodox, 'maar iedere Jood is welkom, ongeacht

hoe religieus iemand is of zijn of haar Jodendom invult', benadrukt Baumgarten. Ze hoort al twintig jaar bij de gemeenschap en was zeven jaar bestuurslid.

'De avond was belegd vanwege de jaarlijkse Dag van het Jodendom', vertelt Walsma. Zij is predikant van de Fonteinkerk, voorzitter van de Amersfoortse Raad van Kerken en betrokken bij het Platform voor Levensbeschouwing en Religie. 'En ja, het was vanwege de heftige emoties

over Gaza nodig om de politie in te lichten. Gelukkig is er niets vervelends gebeurd.'

Voor en na 7 oktober

Baumgartens grootste zorg is de Jodenhaat. 'Er is een vóór en een ná 7 oktober 2023. De aanslagen van Hamas en de Gaza-oorlog hebben het antisemitisme, dat er altijd is, enorm aan de oppervlakte gebracht en virulent gemaakt. Ook in Amersfoort worden Joodse mensen uitgescholden, bespuugd, gefotografeerd, achtervolgd of in de supermarkt bedreigd: "Hé, dat is een

Jood, wat zullen we ermee doen?!" Mijn zoon zat op de middelbare school toen hij ten tijde van de vorige Gaza-oorlog, in 2014,

Elisabeth Baumgarten geeft een gastles

met de dood werd bedreigd. Nu de spanning opnieuw zo hoog oploopt, overwegen hij en zijn zus om te vertrekken. Terwijl wij Nederlanders zijn. Onze familie woont hier al generaties. Wij willen het liefst hier blijven! Maar waar moeten we heen? Er is geen enkel land meer waar we echt veilig heen kunnen. De noodzaak van het bestaan van Israël, als land waar Joden veilig zijn, is groter dan ooit.'

Op 18 februari vertelde Baumgarten haar familieverhaal, over haar moeder, opa en oma. Hoe haar opa en oma werden vermoord en hoe haar moeder de oorlog overleefde en het trauma van de Shoah haar leven tekende. 'Mijn moeder en grootouders moesten zoveel doorstaan alleen omdat zij Joods waren. Ik had nooit gedacht dat ook ik nu weer zorgen over mijn kinderen heb, omdat zij Joods zijn. Maar dat is wel zo.'

Van toeschouwer naar helper

Baumgarten vertelt dit verhaal ook in gastlessen voor groep 7 en 8, via de Stichting Na de Oorlog. De 65 gastsprekers van deze organisatie vertellen op scholen het verhaal over de Jodenvervolging, Jodenhaat en antisemitisme. Baumgarten voelde de urgentie om met haar familieverhaal iets te doen tegen de sterk toegenomen Jodenhaat.

Wat hoopt zij over te brengen met haar verhaal? 'In de Tweede Wereldoorlog heeft zo'n vijf procent van de Nederlanders actief Joden opgepakt. Zo'n vijf procent zat in het verzet. De overgrote meerderheid deed niet mee, maar deed er ook niets tegen. Ze waren toeschouwers, ze deden niks omdat ze bang waren of vonden dat het niet hun probleem was. De belangrijkste vraag is dus: *hoe word je - in plaats van toeschouwer - helper?* Dit geldt voor alle situaties waarin onrecht plaatsvindt.'

Anna Walsma putte op 18 februari uit de filosofie van Emmanuel Levinas. 'Die benadrukte dat het gelaat van de ander een appèl op jou doet. Het maakt jou verantwoordelijk: wat doe je, welk antwoord geef je? Achteloos omgaan met anderen tast onze menselijkheid aan en raakt ons allemaal.' Ook was haar boodschap dat niet alleen antisemitisme bestreden moet worden, maar evengoed anti-islamisme. Want: 'Ik hoor dat ook kinderen met hoofddoeken nageroepen worden.'

Belaagd, maar ook gesteund

Kan Baumgarten begrip opbrengen voor pro-Palestijnse demonstraties? 'Ja, demonstreren is een belangrijk grondrecht. Maar ik protesteer als er opgeroepen wordt tot de vernietiging van de staat Israël, met leuzen als 'From the river to the sea...' en als het anti-Joods wordt met een spandoek als: 'Amersfoort zegt nee tegen zionisme'. Zionisme betekent de wens van Joden om als volk een eigen staat te hebben. Word ik met die leus bedoeld? Dan vindt Amersfoort dus dat Joden geen land mogen hebben waar ze veilig kunnen wonen. Onbestaanbaar toch?'

Anna Walsma

Baumgarten vertelt dat de Joodse gemeenschap gelukkig ook steun krijgt. Er zijn bloemen en kaarten, en mensen doen mee aan de wekelijkse stille tocht op donderdagavond die bij de synagoge eindigt. 'Maar het blijft onverteerbaar dat mannen met keppeltjes belaagd worden. Dat ik mijn Joodse kettinkje binnen mijn trui moet dragen. En dat mensen hun *mezoeza* (kokertje met een belangrijke Hebreeuwse tekst, PS) van de deurpost halen om maar niet op te vallen.'

In de allereerste Vierklank van oktober 2023 werd Elisabeth geïnterviewd door Mariëtte Christophe over het doorgeven van de Joodse traditie. Het digitale nummer is op te vragen bij de redactie via vierklank@pkn-amersfoort.nl. ●

Steeds weer die tocht opnieuw beginnen

Na bijna negen jaar neemt Hendrik Mosterd afscheid van de Adventkerk. De gemeente is veranderd, in die tijd. En de predikant zelf ook. "Er kwam ruimte om mijzelf opnieuw toe te vertrouwen."

"Je hebt te goed gepreikt", zei zijn vrouw, nadat hij een keer was voorgegaan in de Adventkerk; toen nog als predikant uit Willige Langerak. "Ze gaan je beroepen." Hij preekte over de muren van Jericho, en daar kon hij mooi het boek van Jan Brokken bij betrekken. Over de val van de Sovjet-Unie; en hoe die gestalte kreeg in de Baltische staten. "Er kwam destijds een zingende revolutie op gang; met een belangrijke rol voor muziek. In het bijzonder *Credo*, van Arvo Pärt. Dat was door de censuur geglijpt, een uitvoering werd uitgezonden over de radio. En de mensen die erbij waren, hadden direct het gevoel: dit is het begin van een nieuwe tijd. Dat vond ik een mooie gelijkenis, bij het vallen van de muren van Jericho. En wat muziek vermag, en geloof."

Er schijnt een aarzelend zonnetje in de pastorietaal. Op tafel een vuistdik bijbelcommentaar, bij het Johannes-evangelie. Hij weet nog goed, vertelt hij verder, dat hij tijdens de *The Passion* in 2016 met een groep catechisanten uit Willige Langerak naar Amersfoort trok. Een beroep hing in de lucht, maar de catechisanten wisten van niks. "Dus ik stond daar met een dubbele agenda om me heen te kijken. Hier ga ik misschien werken."

De Adventkerk was op zoek naar diepgang in de verkondiging; en dat trok

hem. Net als de dynamiek van een stadsgemeente. Op het bestuurlijke ligt zijn kracht niet, zegt hij er gelijk bij. "Ik durfde het alleen aan omdat mijn voorganger Dick Looijen op het gebied van beleid veel werk had verzet. En wat ik hier gaandeweg geleerd heb, is dat dingen beter worden van samen doen. Veel mensen hebben een eigen rol of taak, in de Adventkerk. En die gezamenlijkheid was heel vruchtbaar."

Corona

En zo veranderde het nodige. Meest recent werd de kansel geopend voor vrouwelijke predikanten, nadat eerder al besluiten over de vrouw in het ambt en homoseksualiteit waren genomen. Maar ook de eredienst kreeg een ander gezicht. "Deels onder invloed van corona. Er kwam beurtspraak omdat zingen niet mocht, en dat doen we nu nog steeds, bij votum en groet. Er zijn lectors gekomen, ook kinderen. Er kwam een lopend avondmaal, waarbij kinderen een zegen kunnen krijgen. En behalve tijdens de preek, sta ik nu de hele dienst beneden. Voor corona leek de liturgie, oneerbiedig gezegd, soms wel een onemanshow. Ik was voortdurend het tegenover. Nu is het meer woord en antwoord. Ik ben meer deel van de gemeente geworden. Dat is typerend voor hoe ik het predikantschap opvat: het liefst naast de mensen."

Zijn je preken ook veranderd?

"Toen ik hier kwam, had ik de neiging om een tekst helemaal door te preken. Gaandeweg zijn mijn preken meer toegespitst geraakt. Ik durf keuzes te maken en ben ook maatschappelijke

thema's gaan behandelen, zoals sociale gerechtigheid en klimaat, als de gelezen bijbeltekst daar aanleiding toe geeft.

Ja, sommige gemeenteleden vonden dat spannend. Sterker nog, dat heb ik zelf ook. O, denk ik dan, nu ben ik iets aan het doen wat ik van huis uit niet gewend ben. Zolang het zich afspeelt in de verticale relatie tot God, dan bevind ik me op veilig terrein, maar als je daarbuiten gaat - al denk ik dat de liefde tot God en de naaste helemaal bij elkaar horen - dan merk ik zelfs bij mijzelf enige vervreemding."

Je bent een tijd uitgevallen, wegens ziekteverlof. Hoe kijk je daarop terug?

"Het was een donkere tijd. Ik was overwerkt, burn-out, depressief. Mijn zelfvertrouwen was helemaal weg. Ik kon eindeloos lang doen over een eenvoudig mailtje, om een voorbeeld te geven. Maar het was nodig. En ik had het ook niet willen missen; anders was ik nu minder gelukkig, minder vrij, minder in contact met mezelf geweest. Toen ik ziek werd, werden de rollen ineens omgedraaid. Mensen gaan met mij meeleven in plaats van dat ik met hen meeleef. Dat was heel mooi; en ik heb de gemeente zo ook van een andere kant leren kennen, ben ontvanger geworden van veel liefde, van veel gebed. Ik kreeg de ruimte om ziek te zijn, daar ben ik dankbaar voor. Daar komt bij dat ik het leven van een andere kant leerde bekijken, aan den lijve heb ervaren wat vastlopen is. Je leert bepaalde vragen van binnenuit kennen. Levensvragen. En dat merken mensen als je voorgaat."

Verloren zoon

Hij raakte gedurende zijn ziekteverlof ook zoekende qua geloof. "Ik kijk er nu naar als naar de gelijkenis van de verloren zoon. Hij ging van huis, nam afstand om zich opnieuw door zijn vader te kunnen laten omarmen. Tijdens mijn ziekteverlof deed ik iets vergelijkbaars. Ik heb lange tijd niet gebeden, omdat het niet lukte. Dat was nodig om opnieuw te kunnen gaan bidden, om op een nieuwe manier thuis te komen. Er kwam ruimte om mijzelf opnieuw toe te vertrouwen.

Er zat te veel ambivalentie in mijn godsbeeld; ik voelde mij er onveilig bij. Bij God als rechter, bij de toornende God. Ik geloof nog steeds dat God rechter is. En ook dat Hij woedend kan zijn. En op een bepaalde manier kan ik er nog beducht voor zijn, maar veel meer dan toen weet ik nu dat God ondubbelzinnig goed is. En betrouwbaar."

Geen addertjes onder het gras...

"Nee. En het raakt mij dan ook weer echt als ik over de verloren zoon lees. Dat de vader naar zijn kind toe rent; dat kind dat er misschien een beetje bedremmeld aan komt lopen. Dat is fundamenteel voor mij."

Hoe zou je graag herinnerd worden, als predikant van de Adventkerk?

"Ik hoop dat ik met mijn preken, bijvoorbeeld door voorbeelden uit film of literatuur te gebruiken, de kloof tussen het gewone leven en de kerk wat kleiner heb gemaakt. En dat daar een vertrouwen uit sprak dat God betrokken is op zijn wereld. Het evangelie werpt een eigen licht op de wereld - wij staan daar niet tegenover, maar maken er deel van uit.

Mij spreekt het hervormingslied aan: *hervorm, herschep ook ons geslacht, opdat het door de wereldnacht de weg vindt naar uw woning*. Dat is mij uit

het hart gegrepen. *En waar de weg onvindbaar scheen, mochten wij door geloof alleen, de tocht opnieuw beginnen.*

Misschien is dat wel wat ik probeer te doen, als ik voorga; steeds weer die tocht opnieuw beginnen. Je kunt de dingen niet blijven zeggen omdat ze altijd zo gezegd zijn. Het moet opnieuw gezegd worden."

Stadsdominee/ Amersfoortse Zwaan

Terugblik

Wat een warm en feestelijk welkom kreeg ik 12 april in de Zwaan. Met zang en muziek, het feest van Palmpasen, brood en beker, een prachtig versierde kerk en vele betrokkenen. Ontroerend om goede woorden en de zegen van mijn voorganger Diederiek van Loo te ontvangen. Om samen te vieren met wie verbonden zijn met de Stadsdominee/de Zwaan en met wie meekwamen uit mijn vertrouwde Baarnse nest. Bemoedigende woorden sprak voorzitter van de PGA Gerard Raven. Mooi om te voelen hoe dit project gedragen wordt, door de brede context van de Amersfoortse kerken. Deze bedding helpt mij op weg. Dank daarvoor!

Ds. Trinette Verhoeven, onze classis-predikant, sprak liefdevol over de Zwaan als de oogappel van de Lutherse kerken in Nederland. Dat de ruimte van deze Kapel en de ontmoetingen met mensen in al hun kleur en eigen-aardigheid, met de Stad, betekenisvol mag zijn en blijven!

Ik dacht de afgelopen dagen: Stadsdominee ben je niet zomaar, dat wórd je gaandeweg. En ik vertrouw, steeds een beetje meer. In delen en op weg gaan. Door te gaan waar nog geen wegen zijn. Samen met anderen. Gezegend om tot zegen te zijn.

10 mei: Ruimte voor de ziel

In het dagelijks leven komt er veel op ons af. We worden voortdurend aangesproken, uitgenodigd en gevuld. Zoek je verstillings, verdieping en verbinding? Dan kan mediteren je daarbij helpen. In de christelijke traditie is mediteren, net als in andere tradities, verbonden met stil worden, inkeren. Je binnenkamer ingaan. In de Zwaan mediteren we deze zaterdag om 16.00 uur op Ignatiaanse wijze aan de hand van een bijbelverhaal. Het is Ignatiaans om het verhaal als ontmoetingsplaats te zien, waar je met al je (innerlijke) zintuigen welkom bent. Deze meditatie is onder leiding van de Stadsdominee.

17 mei: Muziek na de markt

"Zie me graag" is een afwisselend duettenconcert van Evelien Sauvé en Floris Visscher, met pianobegeleiding van Liesbeth Seppenwoolde. Zij laten prachtige, meeslepende en grappige duetten en liederen horen uit het Engeland en Duitsland van de zestiende tot en met de achttiende eeuw.

24 mei: Viering

De maandelijkse viering in de Amersfoortse Zwaan op de vierde zaterdag van de maand om vier uur. Een viering

Stadsdominee

Vacant

info@stadsdominee.nl

www.stadsdominee.nl

www.amersfoortsezwaan.nl

Amersfoortse Zwaan

Langestraat 61

Rekeningnummer

NL 88 INGB 0009 2253 67 t.n.v.

Stadsdominee PGA

Voorzitter kerkenraadscommissie

Corrie Buitendijk

(033) 465 01 18

buitendijk.corrie@gmail.com

Elke woensdag van 9.00 tot 9.30 uur
Stiltemeditatie in de Sint Joriskerk. Een half uur onder de hoge gewelven in de stille kerk, tijd voor je eigen gedachten en gebeden. Vooraf opgeven is niet nodig.

waarin we stilstaan bij het verschil tussen kijken en zien. Kijken doe je met je ogen. Objectief, feitelijk waarnemen. Zien doe je met je zin, met je hart, je gevoel. En daarvoor heb je taal nodig. Om dat te verwoorden. Een verhaal. In deze viering klinkt het verhaal van Jezus die een blindgeboren mens aanraakt (Johannes 9). Zodat hij weer kan gaan zien. Wees welkom, kom en zie!

Adventkerk

Ds. Hendrik Mosterd schreef elke Vierklank een korte overdenking bij een beeld dat een van de tieners van de Adventkerk bij het Bible journalen op zondagavond maakte. I.v.m. zijn vertrek naar Leersum is dit Hendriks laatste bijdrage op deze pagina.

Hoelang nog?!

Deze vraag komt als een refrein steeds weer terug in de Psalmen. Het is de roep van mensen in de knel. Ze houden het niet uit in hun heden. Ze snakken met hart en ziel, lijf en leden naar een wending ten goede. Bij deze noodkreet is in deze Bijbel een enveloppe gevoegd. Iedereen kan daarin zijn of haar eigen verlangen of klacht stoppen om te versturen naar de Eeuwige. Mijzelf doet deze schreeuw uit de diepte denken aan een liedje van Wende Sijnders. Misschien kun je haar wel een moderne Psalm dichter noemen. Ze vertolkt in onze tijd de stem van mensen die zich geen raad meer weten:

Dat het zo stil kan zijn, de nacht / Ik staar naar het plafond, ik wacht / Geen zon, de kilte in mijn kop / De aarde draait,

alles verstomt / Het kruipt, het gloeit in mij / De zwarte stroop / De straffe knoop / rondom m'n hart verstrakt / Bedingt vernieling, weg van kracht / Het golft en gromt, / Diep binnenin / Is het te laat? / Wat is de zin? / Alle gebreken stampen, dreunen, klauwen, snijden maanden, weken. / Hoelang nog?

Wende is, voor zover ik weet, niet gelovig. Maar als ik haar lied hoor, dan slaat bij mij spontaan het bidden toe.

ds. Hendrik Mosterd

Adventkerk

Ringweg Kruiskamp 74

(033) 472 00 31

Predikant

ds. H.S. Mosterd

predikant@adventkerk.nl

Scriba

Gert Simons

(06) 51 44 10 43

scriba@adventkerk.nl

Bankrekening

NL 59 INGB 0001 632 147

Kopij wijkberichten

Annemarie Stoffer-Brink & Anne Strijker,
vierklank@adventkerk.nl

Website

www.adventkerk.nl

Biblejournaling Psalm 13 door Marith

Onzichtbaar werk in onze gemeente

'Een lichaam is een eenheid die uit vele delen bestaat; ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo is het ook met het lichaam van Christus.' (1 Kor. 12:12) Een groot aantal van ons zet zich op uiteenlopende manieren in voor de opbouw van onze gemeente. Van vele belangrijke schakels zijn we ons helemaal niet zo bewust. De werker in de kerk die deze maand voor het voetlicht komt is Gerda Hamoen van het schoonmaakteam.

Wat is jouw taak?

Sinds de renovatie van 2013 is er een schoonmaakteam gekomen. Vanaf het begin ben ik onderdeel van dit team. We krijgen een rooster van de kerkrentmeester en zijn dan om de acht weken aan de beurt. Eerst maakten we altijd op woensdag schoon omdat op donderdag de zaal toen verhuurd was

aan een groep die pilates kwam doen en daarvoor een schone vloer nodig had. Nu verschilt de schoonmaakdag. We werken als team met twee personen. Ik werk samen met Johanna Nieuwelink. We maken de zalen beneden schoon, zuigen en dweilen. Ook worden alle toiletten gedaan en de prullenbakken nagekeken. Verder pak je alles aan wat je tegenkomt. Een jaarlijkse grote schoonmaak wordt georganiseerd met meerdere gemeenteleden die zich dan eenmalig opgeven.

Wat vind je mooi aan wat je doet?

Vooraf in het begin, toen er nog er nog veel verhuur was, had je echt eer van je werk. Een schone kerk kon goed verhuurd worden. Maar soms was het na één verhuuravond alweer vies... Het is goed dat er een team is dat de zalen bijhoudt en dat ik mij daarvoor in kan zetten.

Bergkerk

Een morgen ongedacht

Op Pasen zingen we veel en luid. "Sta op een morgen ongedacht..." Zingen schept verbondenheid, kloven worden in het lied overbrugd. Toch ligt bij al die verbondenheid ook een valkuil, want zingen kan buitensluiten. Is er ruimte voor de dissonant? Kan Thomas - over wie Johannes in zijn evangelie vertelt dat hij eerst wil zien en dan geloven - nog wel meezingen met Pasen? Pasen moet altijd op ongeloof worden bevochten. Thomas, spreekwoordelijk de ongelovige Thomas, is de dissonant in het klinkende slotakkoord van het evangelie (Johannes 20:24-29). Het verhaal gaat, dat hij er niet vanaf het begin bij is geweest, dat geldt ook voor ons, ook wij zijn er niet vanaf het begin bij geweest. Als Thomas er later van hoort, kan hij er niet in geloven. Hij is een dissonant te midden van de andere discipelen. Toch maakt juist zijn dissonant het akkoord op Pasen spannend en betekenisvol. Als Jezus binnenkomt, terwijl de deur op slot zit en bij Thomas ook alles potdicht is, zegt Thomas: Mijn Heer en mijn God. En let op dat prachtige en ontroerende woordje 'mijn', dat is een relatiewoord. Thomas zet niets overboord, hij brengt in zichzelf niets om zeep, nee, hij treedt in relatie, vol geloof en vol ongeloof, maar vooral vol overgave. Het is jezelf vinden in de relatie tot die ander, mijn God. Thomas verdoezelt de dissonant niet, maar hij speelt haar bewust ietsje meer, opdat het prachtige akkoord van Pasen stralend en verwachtingsvol tot klinken kan komen. Op Pasen is de dissonant het belangrijkste. Bewust spelen die toon.

Eredienstvaardig

Liturgie moet je vooral vieren, maar over liturgie is ook wat te zeggen. Hoe zijn onze manieren? En waarom? En betekent het voor ons en wat doet het met ons? Hoe is onze 'eredienstvaardigheid'? Goed om hier aandacht voor te hebben. Andries Govaart, de dichter van 'ons' ordinarium, theoloog en liturg, hebben we uitgenodigd om ons te begeleiden in een gesprek over

liturgie en het delen van onze ervaringen in de kerkdienst. Zondag 11 mei is hij in de Bergkerk. We vieren zoals we gewoon zijn de liturgie. Tijdens de dienst zal Andries Govaart ons meenemen door de gang van de liturgie en het gesprek leiden in het delen van onze ervaringen. Het belooft een mooie zondagmorgen te worden. Wees welkom.

Cantorij Bergkerk - oproep voor deelnemers

De Bergkerk start met twee projecten-koren:

- De Bachkoraleen op 18 mei 14.00-18.00 uur. Repetities: 6 mei 20.00-22.00 uur, 17 mei 9.30 tot 11.30 uur.
- Jauchzet dem Herren van Heinrich Schütz op 6 juli om 10.30 uur eredienst. Repetities: 24 juni 20.00-22.00 uur, 1 juli 20.00-22.00 uur, 5 juli 9.30 tot 11.30 uur.

Er is geen auditie of stemtest.

S.v.p. aanmelden bij annemiekedekker@casema.nl.

AGENDA van activiteiten in/door de Bergkerk. Van harte welkom.

- 5 mei 12.00 uur Vrijheidsmaaltijd, aanmelden diaconaat@bergkerk.nl
- 11 mei Dienst met Andries Govaart 'eredienstvaardig'
- 17 mei 10.00-12.00 uur Sam's kledingactie

Bergkerk

Dr. A. Kuyperslaan 2, 3818 JC Amersfoort
(033) 461 79 17
www.bergkerk.nl

Predikant

Ds. J. van Baardwijk
(06) 83 95 10 74 (te bereiken ma t/m vr van 9.00 - 9.30 en 18.00 - 18.30 uur)
predikant@bergkerk.nl

Beheerders/verhuur

Annemarie van den Biezenbos/Margriet Telgenhof, beheerder@bergkerk.nl

Meldpunt Pastoraat

(06) 19 94 51 39, pastoraat@bergkerk.nl

Scribaat

Dhr. W. T. Peuscher
scribaat@bergkerk.nl

Penningmeester

Dhr. B. de Vries
penningmeester@bergkerk.nl
NL22 INGB 0000 5259 46

Diakonie

NL25 TRIO 0320 8807 29

- 18 mei 13.30 uur inloop, 14.00 uur Luther/Bach-zangmiddag www.L500B300.nl (zie ook elders in Vierklank)
- 22 mei 10.15 uur inloop Senioren-bijeenkomst, aanmelden bij agmelissen@xs4all.nl

Paasmorgenviering met de kinderen, koor en orkest.

Het Brandpunt

Stamtafelgesprek over profiel nieuwe predikant

Ruim vijftig Brandpunters kwamen zondag 6 april jl. bij elkaar om input te leveren voor een profiel voor een nieuwe voorganger. Het gesprek verliep aan de hand van stellingen die de OWR had opgesteld bij vier aandachtspunten: Gemeenschapsofbouw & pastoraat, Diaconie & gerechtigheid, Liturgie en Geloven & spiritualiteit.

Het is nu aan een ProfielCommissie om dit uit te werken. Na goedkeuring van het resultaat door de OWR wordt uiteindelijk later dit jaar een BenoemingsCommissie aan het werk gezet. Naast dit inhoudelijke gesprek gaf OWR-voorzitter Dominique de Boer een toelichting op de procedure die dient te worden gevolgd. Dominique legde uit waar we ons nu in het proces bevinden, wat we willen bereiken en wat gaan we doen.

Ds. Martin Snaterse - die dit proces van Het Brandpunt begeleidt - sloot de bijeenkomst af. Hij benadrukte ervoor te waken niet te veel op het bordje van de kandidaatdominee te leggen en ons zeker af te vragen wat we zelf kunnen doen.

Frank Lether, secretaris OWR

Het oecumenisch hart

Predikant ds. Berthe van Soest opende de bijeenkomst op 6 april. Ter inspiratie voor de gesprekken reflecteerde zij op vragen als 'Wat maakt Het Brandpunt uniek, wat is haar ziel?' Dit is (een deel van) haar verhaal.

Wat Het Brandpunt uniek maakt probeer ik duidelijk te maken met een ervaring van mij als nieuweling. Op Aswoensdag ging ik voor het eerst voor en hield de overweging. De tekst waarover het ging was gekozen door de katholieke collega. Het waren woorden van een heilige, Franciscus van Sales. Het fragment was bijna mystiek, het had iets heel intiem, over de omgang met God en ons hart. Het was heilzaam om als protestant uit deze katholieke spiritualiteit te kunnen putten. Dit grote goed heeft Het Brandpunt de nieuwe predikant te bieden.

Maar dat is niet het enige. Ik ben gewend dat ik als protestante voorganger de voortgang van de dienst in mijn eentje draag. Ik voel me dan vaak alleen. Maar hier met Aswoensdag was dat heel anders. Alles werkte samen: de cantorij, de mensen in de kerk, de liederen, de katholieke pastor die de as maakte, het askruisje dat we elkaar gaven. Ik was er een onderdeel van. Het voelde alsof we daardoor opgetild werd.

Dat het zo kon gaan in die viering, komt denk ik door de creativiteit en de

Het Brandpunt

Laan naar Emiclaer 101

3823 EG Amersfoort

Predikant

Vacant

Ambulant predikant

Berthe van Soest

Berthe.van.soest@hetbrandpunt.net

RK pastor

Josephine van Pampus

Josephine.van.pampus@hetbrandpunt.net

Secretaris Oecumenische Wijkraad

Frank Lether

secretaris.owr@hetbrandpunt.net

Voor aandacht en contact

Willemien Kamphuis, (033) 456 55 15 of

(06) 41 74 09 91

Koster en kerkverhuur

Kees van Dijke

koster@hetbrandpunt.net

Rekeningnummer

NL34RABO00123051800 t.n.v. PG Hoogland/

Amersfoort-N Het Brandpunt

muzikaliteit die hier volop is, en door de professionele katholieke input. De protestantse, democratische organisatie van onderop speelt daarbij ook een belangrijke rol. Op die manier worden de vieringen, en al het andere wat er in Het Brandpunt gebeurt, gedragen door meerdere tradities.

Het is de ziel van Het Brandpunt, katholieken en protestanten die samen een gemeenschap vormen: een oecumenisch hart. Een gemeenschap met een katholieke en een protestantse pastor. Dat is uniek. Wij bieden levende oecumene.

Het Brandpunt met dit oecumenische hart is ook kwetsbaar en bedreigd. Het katholieke deel is formeel niet meer verbonden aan de katholieke kerk. We moeten dat dus zelf beschermen en behoeden, zorgdragen voor continuïteit. De verschillende tradities kunnen inhoudelijk nog meer verkend en verdiept worden. Er zit nog meer in, denk ik.

Berthe van Soest, ambulant predikant

De Bron

'Het was een opluchting'
In mei herdenken we dat Nederland tachtig jaar bevrijd is. Wat zeggen die woorden 'bevrijding' voor iemand die de Tweede Wereldoorlog bewust heeft meegemaakt? Gemeentelid Jan Kerkhoven vertelt over zijn ervaringen.

Jan was tien jaar oud toen de oorlog begon. Het bombardement op de vijfde oorlogsdag (dinsdag 14 mei 1940) op Rotterdam, raakte ook zijn ouderlijk huis in Hazerswoude-Rijndijk. Het markeerde een ingrijpende ommekeer in zijn leven. Van onbezorgd kind werd Jan een getraumatiseerde puber. Jan: "s Ochtends waren we nog buiten aan het spelen, maar toen er meer vliegtuigen overvlogen riep moeder ons binnen. We hadden al een paar vluchtelingen uit het oosten van het land ingekwartierd gekregen, die waren met bussen aangekomen. Met dertien mensen stonden we te schuilen in de gang van ons huis. Ik hoorde het geluid van sirenes, maar dat waren bommen die een gillend geluid maakten als ze afgeworpen werden. Troffen ze doel dan hoorde je een vreselijke klap. In mijn hoofd zong ik het lied 'Veilig in Jezus armen'. Het heeft misschien maar dertig tot 45 minuten geduurd, maar het was een hel. Er zijn op ons dorp zeven bommen gevallen." Eén ervan dus op het woonhuis van de familie Kerkhoven. Wonder boven wonder overleefden ze het allemaal, maar het huis was zodanig beschadigd dat het volledig onbewoonbaar was en de restanten moesten worden afgebroken.

Het bombardement zorgde ervoor dat de jonge Jan weer ging bedplassen en zich niet lang op zijn huiswerk kon concentreren. Met school ging het steeds slechter en Jan werd rebels. Een groot verlies was ook de dood van zijn jongste broer Hermantje in 1944. De daaropvolgende hongerwinter maakte het voor alle gezinsleden nóg zwaarder. Vader en moeder Kerkhoven waren emotioneel uitgeput en Jan voelde zich vaak erg alleen. Jan: "De Bevrijding was een opluchting. We

hadden niks, geen vlag om uit te steken, we waren uitgehongerd, maar wat een opluchting. De spanning viel van me af."

De concentratieproblemen bleven nog wel en na de oorlog was Jan blij om met een schone lei te beginnen aan een nieuwe school. Jan: "Oorlog is een nare tijd. Pas toen ik naar de Kweekschool kon gaan, kon ik weer een beetje opnieuw beginnen en wat genieten van het leven. Ik ben lang angstig gebleven. Als er onweer kwam, zat ik in de kelder."

Ieder jaar is de herdenking op de Dam op 4 mei een emotioneel moment voor Jan. Dan ziet hij de ellende weer voor zijn ogen. Jan: "Psalm 146 is altijd een grote steun voor me geweest. *Zalig hij die in dit leven Jakobs God ter hulpe heeft.*"

Hemelvaartsdag 29 mei

Dauwtrappen op Hemelvaartsdag is een traditie om in ere te houden. Om precies 7.00 uur vertrekken we bij De Bron. Van tevoren opgeven is niet nodig. De route is ongeveer 27 kilometer. Halverwege is er een korte pauze om ons zelf meegenomen ontbijt te nuttigen. Wij zorgen voor koffie en thee. We zijn op tijd terug bij

De Bron

Vogelplein 1

(033) 472 81 67, b.g.g. M. de Koning

Koster en beheer/verhuur

Mw. M. de Koning

(033) 475 99 41 / (06) 36 20 86 62

koster@debronamersfoort.nl

Predikant

ds. R.G. van der Zwan

(033) 475 51 58 / (06) 30 42 46 13

predikant@debronamersfoort.nl

Scriba/contactadres

scriba@debronamersfoort.nl

Wijkkas

NL05INGB0005 0407 29 t.n.v. De Bron

Internet

www.debronamersfoort.nl

De Bron voor de dienst om 10.00 uur. Bij twijfelachtig weer kunt u / kan jij vanaf 6.30 uur bellen met Annelies van Beek of het doorgaat of niet (tel. 06-82313242).

Een groep van twaalf vrijwilligers maakte de tuin weer netjes aan kant.

De Brug

De struikelsteen

Op de dag dat de Kristalnacht herdacht wordt, legde ik een bloem bij de enige struikelsteen van Hoogland. De volgende dag was de bloem weg. Ik dacht: 'Och, er zal een hond langsgelopen zijn,' en legde er een bosje bloemen bij. De volgende dag was het verdwenen. De daaropvolgende twee weken legde ik elke dag een gele roos (geel vanwege de kleur voor de gijzelaars) bij de struikelsteen. Elke dag was de roos weg. Dit duurde twee weken. Totdat het zo guur werd dat mensen binnenbleven. Toen pas kreeg mijn roosje de kans waarvoor het bedoeld was: in eigen tempo verwelken en opgaan in de natuur.

Daarna maakte ik op 27 januari, vanwege tachtig jaar bevrijding van Auschwitz, de struikelsteen schoon, legde er een bosje bloemen en steentjes bij. 's Avonds was het verdwenen. De steentjes die de daaropvolgende dagen als vervanging werden neergelegd, verdwenen eveneens.

Hoogland is een dorp zoals vele in Nederland. Met een bakker, een bieb, een winkelcentrum, een katholieke kerk en een protestantse, een paar kroegen en een carnavalsvereniging. Midden in het dorp staat het 4 mei-monument, met hierop dorpse namen van vaders, zonen en ooms. Met dodenherdenking komen velen hier samen. De harmonie speelt koralen van Bach, twee minuten stilte volgen, er zijn kransleggingen, een kind leest een gedicht, er klinken woorden van 'nooit meer'. Maar als Louis Haver, 36 jaar en vermoord in Auschwitz niet eens op zijn eigen herdenkmomenten herdacht mag worden, maken deze woorden mij bevreesd en grenst 'nooit meer' aan 'eens weer'.

Ds. Susanne van der Sluijs

Zaterdag 22 maart stroopte een groep Bruggers de mouwen op om in het zonnetje aan de slag te gaan bij tuin-derij Land in Zicht. Onder leiding van biologisch tuinder Nienke genoten we van de tuin en hoe mooi God de Schepping heeft gemaakt. De ochtend leverde prachtig gewiede braamstruiken op en daarnaast mooie ontmoetingen waarbij we samen nadachten hoe we voor de aarde kunnen zorgen. We sloten deze gezellige ochtend af met een verse pompoensoep en lekkers.

De Brug

Schuilburgerweg 2

(033) 472 51 09

Predikant

Vacant

Ambulant predikant

Ds. Susanne van der Sluijs

susannevandersluijs@debrugamersfoort.nl

Verhuur en beheerder

verhuur@debrugamersfoort.nl

Pastoraat

pastoraat@debrugamersfoort.nl

Scriba

scriba@debrugamersfoort.nl

Wijkkas

NL09 INGB 0000 6423 86 t.n.v.

wijkgemeente De Brug

Diaconie

NL40 INGB 0005 0360 25 t.n.v.

Diaconie De Brug

Ledenadministratie

(06) 49 84 26 31 of

ledenadministratie@debrugamersfoort.nl

Kerkebalans

kerkebalans@debrugamersfoort.nl

Autodienst

autodienst@debrugamersfoort.nl

Voor overige adressen en informatie kunt u terecht op de website van De Brug www.debrugamersfoort.nl

Emmaüskerk

Bevestiging ambtsdragers en afscheid

Op zondag 6 april zijn in het ambt van ouderling pastoraat en jeugdouderling Thea Lamberts en Robert Kordes bevestigd. In een feestelijke dienst en in het bijzijn van familie en vrienden gaven zij hun ja-woord aan God en de gemeente. In een mooie motivatie gaven Thea en Robert aan hoe zij tot deze keuze waren gekomen. Het is hartverwarmend te weten dat er altijd weer mensen opstaan om de gemeente te dienen, om klaar te staan voor de ander in het pastoraat en de jongeren in onze gemeente. Immers, de jeugd heeft de toekomst, maar vooral ook de ouderen dragen de gemeente met veel inzet.

Door deze stap te zetten spreken zij ook het vertrouwen uit dat onze Emmaüsgemeente er nog steeds toe doet. We zijn klein, maar sterk en voortdurend op zoek naar verbondenheid met elkaar in de wijk.

Thea en Robert mochten, in het bijzijn van de voltallige werkgroep en vertegenwoordiger van de kerkenraad van de Fonteinkerk, de zegen ontvangen. Daarna heeft de gemeente hen toegezongen met het lied "Zegen hen Algoede". Ook hebben we afscheid genomen van Edwin ten Haken. In de zestien jaar dat hij de gemeente heeft gediend, eerst als kerkrentmeester en daarna als jeugdouderling, heeft Edwin op zijn eigen wijze een grote bijdrage geleverd aan vele zaken. Onze dankbaarheid is

naar hem uitgesproken en we wensen Edwin alle goeds toe.

Sierk de Bruin

Vallen en opstaan

Voor velen van ons zou dit een levensmotto kunnen zijn. We zijn struikelarsen en we maken uitglijders. Meestal leren we ervan en met de nieuwe inzichten staan we weer op en gaan we door.

Ook als we ouder worden, is het feitelijke vallen soms heel nadrukkelijk aanwezig. Wij als Emmaüsgemeente hebben dat in de afgelopen jaren veelvuldig meegemaakt. Door allerlei omstandigheden zijn mensen gevallen en soms niet meer opgestaan. Anderen zijn in het ziekenhuis beland en moesten lange tijd revalideren om zo enigszins weer aan de maatschappij te kunnen deelnemen.

In gesprekken met ouderen blijkt ook dat hulp of zorg in dit soort situaties niet altijd voorhanden is. Menigeen

Emmaüskerk

Noordewierweg 131, Post: Palmstraat 278, 3812 XM Amersfoort, (033) 461 39 37

Internet

www.emmauskerk-amersfoort.nl

Scriba

scriba@emmauskerk-amersfoort.nl

Predikant

ds. Anna Walsma
a.d.walsma@gmail.com
(06) 23 97 32 84

Pastoraal loket

Sierk de Bruin
(06) 86 13 82 92
sierkdebruin1954@gmail.com

Diaconaal werker

Gianni da Costa
giannidacosta@pkn-amersfoort.nl
(06) 16 25 19 95

Bankrekening

NL97INGB0008001259 t.n.v. Emmaüskerk
Protestantse Gemeente

moet het zelf maar uitzoeken, want er is weinig tijd voor zorg.

Ook mentaal wordt er veel gevallen. Het is niet altijd even gemakkelijk om recht overeind te blijven staan in moeilijke omstandigheden. Ook Jezus viel vele malen op zijn weg naar het kruis. In gesprek met ouderen in de Puntenburg kwamen we hier ook over te spreken. We kwamen tot de ontdekking dat in drie evangeliën niet Jezus zelf het kruis heeft gedragen, maar dat Simon uit het publiek getrokken werd om het kruis van Jezus te dragen. Alleen Johannes schrijft dat Jezus ZELF zijn kruis droeg.

Ook leden van de Emmaüsgemeente weten hoe het is om het kruis te dragen. Maar zij weten ook dat er in vele gevallen een helpende hand toegestoken wordt die, als we die pakken, ons weer verder op weg helpt. We hoeven het niet alleen te doen en daar zijn we dankbaar voor.

Sierk de Bruin, pastoraal ouderling

Fonteinkerk

Uit de kerkenraad

We zijn blij dat Els Kaars - na een periode van afwezigheid - weer de jaarcijfers op zich heeft genomen en de jaarrekening 2024 toelichtte. Het jaar is afgesloten met een positiever resultaat dan verwacht - goed nieuws! In maart ondergingen de entree en ontmoetingsruimte van Huis van Zuid een metamorfose binnen het project Fonteinkerk als Pleisterplaats. Dit was mogelijk dankzij twee jaar oliebolacties en aanvullend budget vanuit de kerkenraad. En met resultaat: een sfeervolle en gastvrije plek waar Fonteiners, gasten en huurders zich welkom kunnen voelen.

Veiligheid is belangrijk in onze kerk. Daarom vragen we voor bepaalde functies - zoals jeugdwerk of financiële bevoegdheden - een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) aan. In de vergadering is het geactualiseerde overzicht vastgesteld van functies waarvoor dit geldt.

Van de Diaconie ontvingen we het collecterooster voor de tweede helft van het jaar. Dit is goedgekeurd, en we hopen zo weer bij te dragen aan mooie doelen.

Tot slot: we zijn blij met de bevestiging van Robert Kordes en Thea Lamberts als ambtsdragers van het wijkteam Emmaüskerk. Zo vormen we samen steeds meer één kerkenraad - Mooi!

Anita Oldhoff, co-scriba

De duurzame ruilbeurs was opnieuw een groot succes: veel spullen gebracht, veel mensen blij, en dankzij de inzet van de organisatoren blijft dit een mooie traditie.

Op Palmzondag herdachten we Jezus' intocht en lijdensweg, met feestelijke Palmpasenstokken van de kinderen van KIEM.

Activiteiten - Wees welkom

- Vrij 9 mei
Lezing door Marja Vuijsje over Ons Kamp, 20.00-22.00 uur
- T/m 31 mei
Expositie Grady van den Bosch in Huis van Zuid
- Zo 1 juni
Muziek&Ontmoeting Kamerkoor Venus, aanvang 12.00 uur
- Za 14 - zo 15 juni
Wake voor vluchtelingen van 12.00 tot 12.00 uur in Johanneskerk (Westsingel 30).

Laatste maand! Expositie Grady van den Bosch

Grady van den Bosch exposeert deze maand nog haar schilderijen en foto's over de veertigdagentijd en Pasen. Kom langs in Huis van Zuid of kijk op: www.gradyvandenbosch.nl | www.alleswatzachtwas.nl

Fonteinkerk

Robert Kochstraat 4, 3817 JM Amersfoort
(033) 461 49 95
www.fonteinkerk-amersfoort.nl

Koster

Fahmi Icho
(06) 42 02 84 36
fahmi.icho@hotmail.nl

Predikant

ds. Anna Walsma
a.d.walsma@gmail.com
(06) 23 97 32 84

Scriba

scriba@fonteinkerk-amersfoort.nl

Wijkdiaconie

NL08RABO0373710259

Wijkkas

NL59INGB0003814259

Verhuur/zaalreservering

Alleen via verhuur@fonteinkerk-amersfoort.nl

Kerk In Elke Maat: Een mooie ontmoeting in de buurt

Dominee Anna en Marije van KIEM bezochten groep 8 van de Bilalschool tijdens de godsdienstles. Het werd een bijzonder en open gesprek. De leerlingen hadden zich goed voorbereid en stelden nieuwsgierige vragen aan de dominee. Ook de kinderen van KIEM hadden goed nagedacht over wat zij wilden vertellen over de kerk. De kinderen herkenden het kerkgebouw uit de buurt en ontdekten overeenkomsten met de moskee, zoals de preekstoel. Tegelijk zagen ze verschillen, zoals de kerkbanken. Er kwamen veel vragen langs: over muziek in de kerk, de drie-eenheid, het hiernamaals, bidden, rouwrituelen, het branden van kaarsen en de Bijbel. Er ontstond een mooie uitwisseling over geloof, gebruiken en de overeenkomsten en verschillen tussen christendom en islam. Sommige kinderen bleven zelfs in de pauze nog meer vragen stellen. Eén leerling nodigde Anna en Marije uit om hun gebed bij te wonen. En: de kinderen willen graag een keer op bezoek bij de Fonteinkerk. Hoe mooi zou dat zijn!

De Hoeksteen

Uit de kerkenraad

Stukje bij beetje worden de aanpassingen aan onze kerkzaal zichtbaar. Veel wordt door hardwerkende kerkleden zelf gedaan, zoals de witte wand voorin de kerk die hinderlijke lichtinval moet beperken en waar ook de beampresentatie op wordt geprojecteerd. Door het zelf te doen hebben we duizenden euro's bespaard. Dank aan alle harde werkers! We werken ook aan een transitie naar biologische bloemen in de kerk, mede als voorbeeld voor de wereld om ons heen. De PGA-brede avond over gifvrije bloemen werd goed bezocht. Nu nog nadenken, samen met de gemeente, over wat te doen in de winter als er minder of geen biologische bloemen zijn. Nu worden de bloemen na de dienst weggebracht naar iemand in de kerk die een blijk van medeleven of een bedankje verdient. Maar wat doen we volgende winter? U kunt nu al met ideeën komen, gericht aan mij, of aan een lid van de bloemengroep. Ook de jeugd heeft onze aandacht. We hebben nu groepen voor jongere tieners en oudere tieners (ook met jongeren van de Emmaüskerk), maar die oudere tieners zijn inmiddels jongvolwassenen geworden en de jongere tieners oudere, en nu komen er weer nieuwe jongere tieners aan. We zijn gezegend! Iets om naar uit te kijken: op 6 juli is de jaarlijkse overstapdienst (voor kinderen die van de basisschool naar de middelbare school gaan) en dan doet ook een aantal jongeren van de oudere groep belijdenis van hun geloof.

Ineke van Oosten, scriba

Gemeentegezicht

Begin 1973 kwam het Molukse echtpaar Henny en Wijnand Wattimena-Pormes, vanuit Zaandam met hun zoontje Arnold in Amersfoort-Schothorst te wonen. Dit door de statuswijziging van de voormalige PTT, waar Wijnand toen werkte. Inmiddels wonen zij hier, inclusief gezinsuitbreiding met zoon Jordan, precies 52 jaar en al zo'n 24 jaar op hun huidige adres. Aanvankelijk kerkten Henny en Wijnand, als gerefor-

meerden, in De Open Hof. Op verzoek van de toenmalige gemeentepredikant ds. Tissink aanvaardde Henny een diakenfunctie. Mede uit nieuwsgierigheid naar de verschillen tussen de Molukse en Nederlandse kerkculturen. Deze functie heeft zij een volle termijn vervuld. Toen "De Hoeksteen" in 1990 een feit was, stapte het gezin over naar de Hoeksteengemeente, mede door het toen gerealiseerde "Samen op weg". In deze gemeente begon Henny al gauw als "Juf" voor de kindernevendienst. Dit heeft zij enkele jaren gedaan.

Later werden Henny en Wijnand ook uitgenodigd deel te nemen aan de Soos55-middagen. Samen met leidsters Tine Tissink en Diny Pathuis hebben ze enige jaren deel uitgemaakt van het Soosteam, dat de diverse activiteiten

De Hoeksteen

Klaartje Donzepad 59

3813 PZ Amersfoort

Predikant

ds. Lydia Kansen-Brasz

lydiakansen@hoeksteenamersfoort.nl

(033) 737 0010

Voorzitter

Tjeerd Grünbauer

voorzitter@hoeksteenamersfoort.nl

Scriba

Ineke van Oosten

scriba@hoeksteenamersfoort.nl

Bankrekening

NL18ABNA0553217135

Website

www.hoeksteenamersfoort.nl

organiseerde. Behalve in De Hoeksteen kerken Henny en Wijnand, tijdens hun verblijf op hun camping, ook graag in het kerkgebouw "De Ontmoeting" van de PKN-gemeente in Eesveen, nabij de camping in De Bult.

Voor de toekomst van de kerk zijn ze hoopvol. Ondanks dat de ledenaantallen afnemen, zal de Here God nooit toestaan dat Zijn kerk verloren gaat. Een leuk weetje tenslotte: de naam Wattimena is een veel voorkomende familienaam op de Molukken en betekent zoiets als "bewaker van de ingang van het dorp".

Dopelingen De Hoeksteen, 20 april, zie blz. 36.

De Inham

De Inham

Hamseweg 40
3828 AE Hoogland
(033) 480 51 25

Koster en verhuur

Henk Tornij
(06) 41 64 78 10
koster@inham.net

Predikant

ds. Martin Snaterse
martin.snaterse@inham.net

Secretaris

Arthur de Bruin
secretaris@inham.net

website

www.inham.net

Bankrekening

NL84 RABO 0123005892 Protestantse
Gemeente Hoogland/Amersfoort-Noord

Kopij wijkberichten

vierklank@inham.net

Tachtig jaar vrijheid, een Hooglands verhaal

Truus Verbeek groeide op in Coelhorst. Ze woont nu in De Koperhorst. Met Martin Snaterse spreekt ze over wat de herinneringen aan de bevrijding van Hoogland met haar tot op de dag van vandaag doen. "Ik was de jongste van vier. Een nakomertje. Broer Andries was tien jaar. Hij was gek op mij, zijn kleine zusje. Hij bracht me vaak naar school, ik zat op de stang van zijn herenfiets. Ik werd als jongste van het gezin verwend. Tot die vreselijke dag in april 1945.

De Canadezen lagen in Hoogland-West in stelling tegenover de Duitse bezetters. Het land rond het huis Verbeek lag bezaaid met landmijnen. Op 25 april liep Andries het veld in. Hij wilde gras plukken voor zijn konijnen. Ongelukkigergewijs stapte hij op een landmijn. Mijn ouders wilden natuurlijk naar hem toe, maar dat was te gevaarlijk. Een tweede mijn ontplofte en werd hem fataal. Het was te gevaarlijk om naar hem toe te gaan. Pas na zestien dagen kon zijn lichaam geborgen worden.

Mijn ouders waren helemaal van de kaart. Alles werd anders. Ik kon goed leren en zou naar de MULO maar moest als veertienjarige meewerken op de boerderij. Van de feestelijkheden van de bevrijding heb ik niets meegekregen. We hoorden de muziek op de Hamseweg. Maar bij ons was het doodstil.

In deze tijd van het jaar spelen de herinneringen op. Ik heb daar geen moeite mee, maar ik voel wel pijn en gemis. Natuurlijk waren we woedend op de Duitsers. Later realiseerde ik me dat er in dat gebied 22 Duitse soldaten bij het opruimen van de mijnen zijn omgekomen. Pas nu kan ik me ook in hen verplaatsen. Die jongens werden ook maar gestuurd. Ik ben elk jaar bij de herdenking op 4 mei. Het blijft heel pijnlijk. Maar het uit de weg gaan helpt niet."

Holy Shit naar het klooster

Het klinkt als vloeken in de kerk, maar het is een bericht dat ons blij maakt: met de jongeren van de gesprekskring Holy Shit gaan we in het weekend van 9 tot 11 mei naar De Spil in Hilversum. Sinds oktober komen deze twintigers (het zijn er inmiddels veertien) uit de Veenkerk, Het Brandpunt en De Inham maandelijks met Rolinka en Martin bij elkaar. We praten over geloof en leven, kerk en Bijbel. Boeiende en uitdagende ontmoetingen! En we hopen op een minstens zo boeiend weekend met elkaar.

Martin Snaterse en Rolinka Klein Kranenburg

Filmhuis De Inham: 'Boyhood'

De film 'Boyhood' laat het leven van een jongen genaamd Mason zien, van zijn zesde tot en met zijn achttiende levensjaar. Voor de belangrijkste hoofdpersonages (de jongen, zijn

ouders en zijn zus) werden vier acteurs gecast. Twaalf jaar lang werden de acteurs ieder jaar enkele dagen gefilmd. In deze unieke film zie je Mason werkelijk ouder worden en groeien.

We bekijken deze film op zondag 11 mei in De Inham. Inloop vanaf 18.45 uur, start om 19.00 uur. Kosten: vrijwillige bijdrage voor koffie en thee en drankje na afloop.

Aanmelden via martin.snaterse@inham.net.

Holy Shit

Nieuwe Kerk

Even voorstellen...

Elke maand stellen we iemand uit de Nieuwe Kerk voor. Deze keer is de beurt aan Pauline Promes. Pauline maakt al ruim 25 jaar deel uit van de Nieuwe Kerk. In die periode deelde ze blije en verdrietige momenten met onze gemeente: haar huwelijk, het dopen van Annemieke, Christine en Jeroen, het vroege overlijden van haar energieke maatje Frank, haar belijdenis, de bevestiging als ouderling-kerkrentmeester, de langdurige ziekte en het herstel van Annemieke. Daarbij heeft Pauline steeds Gods nabijheid mogen ervaren, via zeer verschillende mensen, soms vanuit onverwachte hoek. Pauline is altijd actief in onze gemeente, vaak achter de schermen.

Op haar verzoek gaan de vragen over hoe zij als trekker kijkt naar **100 jaar Nieuwe Kerk: vieren én verbinden**.

Waarom wil je dit eeuwfeest vieren?

Voor mij bestaat Gods koninkrijk uit de mensen in Zijn kerk. Wat is er mooier dan via dit eeuwfeest de verbinding te leggen met en tussen allerlei mensen: jong, oud, (on)gelovig, randkerkelijk, buurtbewoner, alleenstaande, partner, ouder.

Hoe is het idee ontstaan om het eeuwfeest een jaar lang te vieren?

Samen kwamen we tot het thema 'vieren én verbinden' en het idee om met een palet van activiteiten een diversiteit aan mensen van binnen en buiten onze kerk bij dit feest te betrekken. Voor de trekkers is er volop ruimte om de activiteiten op eigen wijze vorm te geven binnen het thema. Ik spring af en toe bij om mensen en activiteiten onderling te verbinden.

Wat hoop je voor de Nieuwe Kerk met het oog op de toekomst?

Dat we weer veelkleuriger worden door écht open te staan voor andere mensen, die niet een kopietje zijn van onszelf, en daarvan leren. Ik vind dat zelf de grootste uitdaging. Ik heb de mooiste ervaringen als ik, soms ongemakkelijk, iets doe met mensen die heel erg van mij verschillen. Iets samen doen is voor mij persoonlijk de sleutel, op die manier kom ik het dichtste bij het ervaren van Gods bedoeling.

Pauline geeft de pen graag door aan **Philip van Essen**. De redactie neemt contact met hem op!

Nieuwe Kerk

Leusderweg 110 Amersfoort
www.nieuwekerkamersfoort.nl

Predikant

ds. Gerard Kansen
(033) 737 00 10
gerardkansen@nieuwekerkamersfoort.nl

Scriba (contactpersoon kerkenraad)

scriba@nieuwekerkamersfoort.nl

Pastoraat

pastoraat@nieuwekerkamersfoort.nl
of bij één van de ouderlingen

Verhuur

Marijke Buis (033) 461 48 57
beheer@nieuwekerkamersfoort.nl

Kopij voor Vierklank

vierklank@nieuwekerkamersfoort.nl

Programma 100 jaar vieren én verbinden in mei: een bijzondere activiteit vanuit de wekelijkse ontmoetingsmorgen en vanuit de donderdagochtend-mannengroep. Op 15 mei maken de mannen een rondvaart door de Amersfoortse grachten. Op 24 mei is er

een high tea in het Nieuwe Kerkenhuis waarbij de dames van de ontmoetingsmorgen ieder een introductie meenemen. Voor meer informatie kunt u mailen naar paulinepromes@nieuwekerkamersfoort.nl of peterliebeton@nieuwekerkamersfoort.nl.

Palmpasen

Nijenstede

Deze maand herdenken we tachtig jaar bevrijding van de Tweede Wereldoorlog. Steeds minder mensen kunnen volgende generaties vertellen hoe de oorlog was. Het is belangrijk dat we blijven herdenken en herinneren hoe belangrijk vrijheid is, juist in een tijd waarin oorlog weer heel actueel is geworden.

We vroegen het een aantal bewoners van Nijenstede. Sommigen kunnen zich de oorlog nog herinneren. Het is vaak ook een moeilijk onderwerp om over te vertellen. De verhalen die we hoorden waren niet de spectaculaire verhalen. Vooral vertelde men hoeveel impact de oorlog had op het gezinsleven. Een bewoner vertelde hoe haar vader soms dagenlang van huis was om op de fiets heel Nederland door te

gaan om voedsel te vinden voor zijn gezin. Een andere bewoner heeft nog duidelijke herinneringen dat ze met het hele gezin bij elkaar in een kamer lagen.

Een van de bewoners benadrukte dat ze de volgende generatie wil meegeven dat we echt geen oorlog meer moeten beginnen. Misschien is dat ook wel wat we nu, in dagen van vrede in Nederland nog, te doen hebben. Te strijden voor vrede. Te vertellen wat de waarde van vrijheid is. Te blijven bidden en werken voor vrede in deze wereld. Misschien is het wel moeilijker om vrede te weeg te brengen dan oorlog. Boven het bord met de namen van overledenen in Nijenstede staat de volgende tekst: 'Christus is onze vrede.'

Nijenstede

Andreaskapel, Heiligenbergerweg 84
(ingang Randenbroekerweg)

Geestelijk verzorger

Geke van Schuppen

Voorzitter kerkenraadscommissie

Bart van den Brink
bartvandenbrink@pkn-amersfoort.nl

Vrijwilligerscoördinator

Rob Schuitemaker
robschuitemaker@gmail.com

Penningmeester

Bert Blankenstijn
bert.blankenstijn@kpnmail.nl
NL96 RABO 0373 7488 33 t.n.v. CvK PG
Amersfoort inz. Andreaskapel Nijenstede

Protestantse wijkgemeente van bijzondere aard

Johanneskerk

Kerkasiel

In maart hield de Johanneskerk zijn gebruikelijke jaarvergadering. Daar worden normaliter alleen nieuwe kerkenraadsleden gekozen en de activiteiten en financiën van de kerk besproken. Dit keer hadden we na de zakelijke onderdelen een gesprek over het onderwerp kerkasiel. De kerkenraad wist dat hier in de gemeente verschillend over gedacht wordt. Omdat het onderwerp met al zijn politieke aspecten gevoelig is, had de kerkenraad besloten het gesprek zo vorm te geven dat het als het ware een oefenplaats werd om te oefenen in het oneens zijn.

Twee leden, een die regelmatig naar Kampen afreist om daar een dienst te leiden, en een die tegen het instrument van kerkasiel is, hielden een inleiding. Daarna heeft iedere aanwezige nagedacht over zijn of haar eigen mening. Wat vind ik eigenlijk? Vervolgens is

iedereen na gaan denken over de motivatie. Waarom vind ik wat ik vind? Wat zijn mijn argumenten voor mijn positie? Daarna bedacht iedereen welke waarden daaronder liggen. Wat is voor mij belangrijk, wat ligt er onder de argumenten? Dit deed iedereen voor zichzelf.

Nadat iedereen haar of zijn eigen positie, argumenten en onderliggende waarden voor zichzelf opgeschreven had, werden de waarden in groepjes van drie uitgewisseld. Welke waarden zijn voor jou belangrijk? In één groepje kwamen mensen vanuit dezelfde waarde (gerechtigheid) tot tegengestelde meningen, de een voor, de ander tegen kerkasiel. Het werd een mooie oefening in naar elkaar luisteren als je het niet eens bent met elkaar.

Laura van Rossum du Chattel

Johanneskerk

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort
www.johanneskerk.nl

Beheer

Jan R. Nienhuis
jan.r.nienhuis@gmail.com
(06) 28 36 77 49

Predikant

Vacant

Secretaris

Laura van Rossum du Chattel
secretaris@johanneskerk.nl

Penningmeester

NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v.
Stichting Johanneskerk.

St. Joriskerk

Thema Kerk en Vrede

De tijd tussen Pasen en Hemelvaart is een periode van groei en voorbereiding. Jezus verschijnt aan zijn volgelingen om hen te bemoedigen en hen klaar te maken voor hun opdracht: "Ga en maak alle volken tot mijn discipelen" (Mattheüs 28:19). Ook wij mogen in deze tijd stilstaan bij wat het betekent om Jezus te volgen in ons dagelijks leven op het werk, thuis en in onze relaties. De kerk speelt hierin een belangrijke rol als plek van vrede en verbinding. Jezus bracht vrede tussen mensen en tussen God en de wereld. Hij zegt: "Mijn vrede geef Ik jullie" (Johannes 14:27).

Laten we deze periode gebruiken om Gods vrede te zoeken, te ontvangen en door te geven, zodat we als gemeente een plek van liefde en hoop zijn voor de wereld om ons heen.

Bij de diensten

Op zondag 18 mei vieren we een bijzonder moment in de Joriskerk: de openbare geloofsbelijdenis. Vijftien gemeenteleden nemen een belangrijke stap in hun geloof en spreken uit dat ze Jezus willen volgen. Wat een prachtige en moedige keuze! Tijdens deze feestelijke dienst staan we stil bij Romeinen 8:31-39, waarin Gods onvoorwaardelijke liefde en trouw centraal staan.

Op 14 april vond de aannemingsavond plaats, een waardevolle ontmoeting tussen de belijdeniscatechisanten en de kerkenraad. We wensen hen, samen met hun familie en vrienden, een gezegende dienst toe. Laten we als gemeente om hen heen staan met onze steun en gebed, en samen danken voor Gods werk in hun levens.

Iedereen is van harte welkom om dit bijzondere moment mee te vieren!

Panet - onze zuster gemeente in Roemenië

Verleden

De Joriskerk heeft een lange geschiedenis en band met Hongaars Gereformeerde Kerk te Panet in Roemenië. Het contact is al in 1989 ontstaan. Wat in de communistische tijd begon met het verzenden van pakketten vanuit Nederland naar Roemenië is daarna verdergegaan in een hulpverlenings-samenwerking. Jarenlang heeft de Joriskerk de gemeente in Panet ondersteund in

Panet - bezoek in 2017

St. Joriskerk

Hof 1

beheerder@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Wijkgebouw

Filalethes

Havik 29

beheerder@filalethes.nl

Website

<https://sintjoriskerk-amersfoort.nl>

Scriba

Reinier Gerritsen

scriba@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Kopij Vierklank

johannabijvank@sintjoriskerk-amersfoort.nl

Wijkkas

NL47 INGB 0003 6862 41 t.a.v. hervormde wijkgemeente St.-Joriskerk

verschillende vormen. Van vele bezoeken heen en weer tot oliebolacties en hulp bij de bouw van het verenigingsgebouw. Nadat de economische situatie in Roemenië verbeterde stond het contact enkele jaren op een wat lager pitje. Wat bleef was de maandelijkse voorbede voor elkaar.

Heden

Vorig jaar is er een groepje gemeenteleden vanuit de Joriskerk op bezoek geweest in Panet. De groep merkte op dat daar het meeleven met de Joriskerk nog levendig is en voelde dat het belangrijk is om de band die al zo lang geleden is gestart te blijven onderhouden. Om deze reden wordt er nu onderzocht in welke vorm en samenstelling de band verstevigd kan worden.

Op dit moment wordt er een uitwisseling vanuit Panet voorbereid. Van 27 tot 30 september komt er een jongerenzanggroep met de dominee en de cantor naar de Joriskerk. In de ochtenddienst van 28 september zullen ze een muzikale bijdrage geven. Dit is een mooie gelegenheid om een bezoek aan Nederland te brengen en om contacten te leggen tussen de jongeren van de Joriskerk en Panet.

Veenkerk

Agenda

- 7 mei 20.00 uur Huiskamerkring
- 10-11 mei Holy Shit kloosterweekend
- 11 mei 10.00 uur Tienerkerk
- 20 mei 20.00 uur Zinkring

Van Stille Week naar Pasen: een impressie

De Veenkerk leefde toe naar Pasen in vier stappen: Palmzondag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag en de Paaswake. Het was intens: eerst het donker in, en dan naar het licht.

'Met Palmpasen noemt voorganger Rolinka Klein Kranenburg een onbekende gebeurtenis', vertelt Veenkerker Jorijn van Rhijn. 'Terwijl Jezus Jeruzalem in komt op een ezel, is er ook een andere optocht in de stad. Pontius Pilatus rijdt binnen met pracht en praal. Twee optochten, een goede en een foute. De vraag aan ons: in welke optocht wil jij lopen? De optocht van macht, geld, ego en consumptie of de optocht achter Jezus aan? Daar gaat het om de zachte krachten: liefde en respect, besef van je eigen onzekerheden en fouten, en ervaren dat God je vergeeft.'

Op Witte Donderdag vieren we avondmaal. Maar eerst vertellen verschillende volgelingen van Jezus hoe ze zich tot Jezus verhouden: Petrus, Judas, Zacheüs, het dochttertje van Jairo, de overspelige vrouw en anderen.

Op Goede Vrijdag komt Jezus aan het woord met zijn vraag aan God of deze beker niet aan Hem voorbij mag gaan. Daarna mogen we naar voren komen. Naar vier plekken die ons bij onze

binnenwereld bepalen, in stilte. Welke nood houdt ons bezig? Waar hebben we spijt van? Welke goede daad gaan we doen? Wat betekent het kruis van Jezus voor ons? 'Ik ga naar die laatste plek, met afbeeldingen van het kruis. Ik pak een crucifix - nog nooit eerder had ik zo'n gekruisigde Christus in handen. Het brengt me dicht bij Jezus en zijn lijden voor de wereld en voor mij', zegt Peter Siebe. 'Ik schrijf in de schaal met zand "het spijt me", vertelt Gerda Kunst. 'En dan wordt mij genade en vergeving geschonken, zodat ik kan loslaten. Het maakt diepe indruk. Ik ervaar deze paascyclus als een belichaamde reis door de pijn heen - de pijn van Jezus en van mijzelf. Om net als Jezus op te staan: vernieuwd, maar met de merktekens van de pijn. Die voelen nu anders.'

In de paaswake op Stille Zaterdag brengt Rolinka de nieuwe Paaskaars binnen. Met toepasselijke Bijbelteksten, bijvoorbeeld over Mozes. Dan wordt het doopvont gevuld en mogen we onze doop bevestigen. Rolinka tekent een waterkruisje op ons voorhoofd, noemt onze naam en zegt: 'Het is de Geest die levend maakt'. Jorijn vindt dit 'het meest spirituele moment. Vijftig jaar geleden deed ik belijdenis in de Paasnachtdienst. Dit is voor mij een moment om mijn keus van toen opnieuw te onderstrepen.'

De vier diensten waren goed bezocht - maar op Paasmorgen is de kerk echt stampvol. Het thema is: 'Waarom huil je?' Dit is de vraag die Maria Magdalena krijgt bij Jezus' graf. Zij is - net als wij

Veenkerk

De Kamers, Wezeperberg 1, Amersfoort

Predikant

Rolinka Klein Kranenburg

(06) 55 87 47 38

predikant@veenkerk.nl

Voorzitter wijkraad

Daniëlle (voorzitter@veenkerk.nl)

Secretaris

Jonine (scriba@veenkerk.nl)

Website

www.veenkerk.nl

Bankrekening

NL29 RABO 0123 0550 91 t.n.v. Veenkerk

- gezien en gehoord, ze gelooft en weet zich gedragen, ook nu ze Jezus moet loslaten. Jorijn: 'En dan horen we Stings lied *The Rising*. We dansen, klappen en zingen mee. En tot slot het *U zij de glorie*, als feestelijk hoogtepunt. Deze intense week had ik niet graag willen missen.'

Even kennismaken met **Roëlle de Bruin**

Binnen de PGA speelt communicatie een grote rol. Van nieuwsbrieven tot activiteitenflyers, van website tot boven-kerkelijke samenwerkingen zoals Vierklank... Communicatie is belangrijk. Daarom ben ik extra trots dat ik daarmee aan de slag mag binnen de PGA.

In maart startte ik als communicatieadviseur en ik ben actief bij boven-kerkelijke projecten zoals de verhuur van de Sint-Joriskerk, de Stadsdominee en de Diaconie. Daar help ik met communicatieadvies en eventueel uitvoering. Ook geef ik communicatieadvies binnen de Algemene Kerkenraad (AK), werk ik aan een overkoepelend communicatieplan dienend aan de wijkkerken alsook aan de AK en ben ik bereikbaar voor vragen rondom communicatie en doelgroepen.

Zelf kerk ik in Kruispunt Vathorst. Ik ben 31 jaar en woon in Nieuwland, samen met mijn man en zoontje (3). Vanuit mijn eerdere ZZP-werk voor de verhuur van de Sint-Joriskerk en de inzet binnen mijn eigen kerkgemeente heb ik gezien welke rol de

kerken in onze mooie stad hebben. Ik geloof namelijk dat ondanks de landelijke stijging van het aantal kerkverlaters de kerk in Amersfoort een belangrijke rol vervult. Wellicht zelfs een belangrijkere rol dan ooit tevoren. Daarom wil ik graag bijdragen aan verbinding en zingeving in Amersfoort.

Thessalonicenzen 5:11 beschrijft dat we aan elkaar gegeven zijn om elkaar te bemoedigen en elkanders geloofsleven op te bouwen. Sinds mijn start heb ik dat ook ervaren. In de afgelopen weken heb ik inspirerende en hoopvolle mensen ontmoet die zich met hart, hoofd en handen voor hun kerk en de stad Amersfoort inzetten. Maar ik ontmoet er graag nog meer.

Daarom ga ik de komende maanden langs bij wijkgemeenten en vrijwilligers om kennis te maken. Ik denk graag met jullie mee, maar laat me ook graag inspireren. Wil je eens kennismaken? Stuur dan een mailtje naar communicatie@pkn-amersfoort.nl.

Door: Roëlle de Bruin

Verantwoorde bloemen in de kerk

Op 10 april komen meer dan veertig mensen van ruim twintig kerken bij elkaar in de Adventkerk rond het thema 'verantwoorde bloemen in de kerk'. Een aantal als starter, maar velen zijn al even bezig met dit thema, zo blijkt uit een inventarisatie door Johan van Dalen, de dagvoorzitter. Boudewijn Hogeboom legt uit wat het probleem is met de huidige sierteelt. De wet en het toezicht schieten tekort waardoor veel bloemen gifbommetjes zijn. En hij vertelt dat het echt anders kan.

Vroom en radicaal gaan samen

Ds. Lydia Kansen legt uit dat vroom zijn consequenties heeft. Vroom en radicaal gaan voor haar samen. In de bijbel staat niets over gifvrije bloemen, maar wel veel over verantwoord omgaan met de schepping. We zien Dianne Schuring, een biologische bloemenkweker in Amersfoort op haar landje, via een opname van de EO, en horen waarom zij de overstap naar biologisch kweken heeft gemaakt.

De oogst: tips en ervaringen

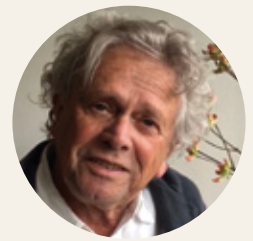
Joanneke Maris van de Johanneskerk, Corrie de Jong van de Fonteinkerk en Inge-Mirjam Bosveld van de Baptisten Amersfoort vertellen over hun ervaringen. De dagvoorzitter sluit af met het ophalen van de oogst: tips om met elkaar aan de slag te gaan.

Meer informatie

Op www.pkn-amersfoort.nl en op www.gifvrijebloemen.nl staan een uitgebreider verslag, een podcast met de toespraak van ds. Lydia Kansen, de presentatie met achtergrondinformatie, het verhaal van Dianne Schuring en de lijst met tips. Wordt vervolgd!

Door: Boudewijn Hogeboom

Heilige ruimte

In Amersfoort valt het aantal kerksluitingen - in vergelijking met andere steden in ons land - nog mee. Wel wordt er hier en daar goed nagedacht over de toekomst: hoe verder met de gemeente, hoe verder met het gebouw? Vorig jaar werd er in opdracht van 'Oude & Nieuwe kerk Delft' een studiedag gehouden over de betekenis van 'heilige ruimten' voor stad en dorp. De lezingen van die dag zijn gepubliceerd in een magazine. Goede stof tot nadenken voor iedereen die de toekomst van religieus erfgoed ter harte gaat.

'Wanneer kerken worden herbestemd, denk ik dat we niet alleen een fysieke ruimte voor de gemeenschap en gebed verliezen, maar ook iets wezenlijks: het besef van het gemeenschappelijke en de mogelijkheid om transcendentie te ervaren,' zegt lector Theologie Jan Martijn Abrahamse. En burgemeester Jos Wienen uit Zwolle vindt de kerken van grote betekenis: 'Niet alleen visueel, als beeldbepalers, het geldt ook voor het werk van de geloofsgemeenschappen en voor de sociale functies van de gebouwen in de buurt.' Iets om te koesteren dus. Heleen Zorgdrager, hoogleraar Theologie, stelt dat heilige ruimten steeds in beweging zijn en het daarom vraagt om 'een meerstemmige omgang'. Waarom delen we ze niet met andere spirituele en religieuze groepen of bewegingen? Dat levert bovendien neveninkomsten op.

Er klinkt in dit magazine in alle toonaarden één grote oproep: geef je kerk niet op, stop met de uitverkoop van heilige ruimten! Wees proactief. Zoek samenwerkingsverbanden, denk aan andere functies, maar laat de kerk - zeker monumentale kerken - niet over aan vast-goedontwikkelaars.

Er staat een mooie extra bijdrage in dit tijdschrift: een interview met Samuel Well, voorganger van St. Martin in the Fields in Londen. Zijn opmerkingen zijn hoopgevend en inspirerend. 'Zie je kerkgebouw niet als last, maar als talent dat je mag inzetten voor je omgeving. Dat is de meest urgente vraag voor elke kerkplek: hoe kan dit gebouw en hoe kan onze gemeenschap een zegen zijn voor deze buurt?' En denk dan 'out of the

box'. Leer ook van niet-kerkgangers: 'Benader mensen die niet bij de kerk horen met een nederige instelling. Met verrukt enthousiasme. Begin het gesprek over wat de ander allemaal te bieden heeft in plaats van wat de ander zoal mist (...) Dat verandert je mindset.'

Het kan niet anders, of de bijdragen in dit magazine zullen iedereen inspireren die wil meedenken over de toekomst van kerk en gebouw. We weten dat het niet allemaal makkelijk is, maar juist in moeilijke periodes ontdekken kerken wat ze eigenlijk al die tijd al hadden moeten doen. En denk flexibel, zegt theoloog Stefan Paas. Er zijn kerkgebouwen die verstillend ademen, andere brengen verbinding, een familiegevoel. Er zijn er ook die ondernemingslust aanwakkeren. 'De ontmoeting met God kan niet opgesloten worden in één type gebouw.'

Dat zou wel eens dé uitdaging kunnen zijn voor kerkelijk Amersfoort: met elkaar als kerken in gesprek gaan om die (buurt)functies eens nader te onderzoeken voor de toekomst.

Het magazine 'Heilige Ruimte' is voor € 7,95 te bestellen bij: www.vuurbaak.nl/product/heilige-ruimte

Wake voor Vluchtelingen

In de Johanneskerk, Westsingel 30 in Amersfoort, is op zaterdag 14 juni 2025 van 12.00 uur tot zondag 15 juni 2025 12.00 uur een Wake voor Vluchtelingen. De namen van omgekomen vluchtelingen worden hardop genoemd en voor hen wordt een licht aangestoken. Elk even uur begint met een bezinnend moment, door verschillende geloofsgemeenschappen verzorgd. De Wake sluit aan bij de landelijke Nacht van de Vluchteling. Doe mee aan de 24-uurs-wake en kom ook een uurtje (of langer) meehelpen als schakel in de estafette-wake van 24 uur. Waak mee!

De Wake voor Vluchtelingen is een oecumenisch initiatief van verschillende geloofsgemeenschappen, samen met de Amersfoortse afdeling van Amnesty International, ondersteund door de Raad van Kerken Amersfoort. Vanaf half mei is het actueel bijgewerkte programma te zien op: www.johanneskerk.nl en www.instagram.com/wakevoorvluchtelingen033.

Wilt u dit initiatief financieel steunen?

Bankrekeningnummer
NL11 INGB 0000 1314 51
t.n.v. Diaconie
DoReJogemeente,
o.v.v. WAKE.

Sam's Kledingactie: inzamelen van kleding en schoenen

Op zaterdag 17 mei 2025 tussen 10.00 en 12.00 uur kunt u in Amersfoort kleding en schoenen inleveren bij de volgende adressen:

- Adventkerk - Ringweg Kruiskamp 74
- Bergkerk - Doctor Abraham Kuijperlaan 2
- Emmaüskerk - Noordewierweg 131
- De Bron - Vogelplein 1
- De Brug - Schuilenburgerweg 2
- Fonteinkerk - inleveren bij Bergkerk, Doctor Abraham Kuijperlaan 2
- Nieuwe Kerk - inleveren bij Bergkerk, Doctor Abraham Kuijperlaan 2
- De Hoeksteen - Klaartje Donzepad 59
- De Inham - Hamseweg 40 Hoogland
- Het Brandpunt - inleveren bij De Inham, Hamseweg 40
- Veenkerk - inleveren bij De Inham, Hamseweg 40

Wat mag u allemaal inleveren?

Behalve kleding en schoenen mogen de vrijwilligers ook speelgoed, knuffels en huishoudtextiel in de vorm van dekbed-overtrekken (graag compleet met kussenslopen), lakens, handdoeken, theedoeken, vaatdoeken, washandjes en zakdoeken in ontvangst nemen. Graag separaat van de kleding verpakt in een gesloten plastic zak. Onze vrijwilligers nemen geen gordijnen, vloerbedekking, tuinkussens en tafelkleden aan.

De opbrengst gaat naar Stichting Leergeld...

Al bijna zestig jaar zet Stichting Sam's Kledingactie voor Mensen in Nood zich in voor kwetsbare mensen, met speciale aandacht voor kind, gezondheid en onderwijs. Het aantal kinderen dat opgroeit in armoede in Nederland stijgt, met als gevolg een grote hoeveelheid aanvragen bij Stichting Leergeld. De 114 Leergeldstichtingen helpen kinderen uit gezinnen met geldzorgen in Nederland zodat ze dezelfde kansen hebben als leeftijdsgenoten. Sam's Kledingactie besteedt dit voorjaar de opbrengsten van de aankomende actie nogmaals (gedeeltelijk) aan schoolspullen, zoals een rekenmachine, schriften, woordenboeken, pennen, etc.

...en naar het Liliane Fonds

Niet alleen in Nederland zijn er problemen waarbij armoede een rol speelt, maar ook in veel ontwikkelingslanden. Bij veel kinderen in Burundi wordt een beperking voor het vijfde levensjaar niet opgemerkt, waardoor er een achterstand ontstaat in de ontwikkeling en kinderen bij het volgen van basisonderwijs vastlopen. Dankzij dit project kunnen beperkingen vroegtijdig opgespoord worden en kunnen kinderen met een beperking ook gewoon gelijkwaardig en zo volledig mogelijk meedoen.

Investeren in zorg is investeren in vreugdevolle gebeurtenissen.
www.samskledingactie.nl

WEESERBIJCAFÉ 9 MEI 20.00 UUR
HUIS VAN ZUID/FONTEINKERK ROBERT KOCHSTRAAT 2-4

ONS KAMP

EEN MIN OF MEER
JOODSE
GESCHIEDENIS

LEZING
**MARJA
VUIJSJE**
OVER
HAAR BOEK

INLOOP VANAF 19.30 UUR VRIJWILLIGE BIJDRAGE GEWENST

AANMELDEN: VORMINGDOORONTMOETING@FONTEINKERK-AMERSFOORT.NL

VORMING DOOR ONTMOETING

Protestantse wijkgemeente
Fonteinkerk - Emmaüskerk

REGIO AMERSFOORT GAAT NAAR TAIZÉ! JONGERENREIS 2025

Ben jij tussen 16 en 30 jaar en wil je graag een keer naar Taizé? Dit is je kans! In de eerste week van de zomervakantie gaan we weer samen onderweg voor een week van ontmoeting en bezinning met duizenden jongeren uit heel Europa. Ga je mee? Wat is Taizé? Scan de QR voor meer informatie of bezoek de website www.taize.fr/nl

PRAKTISCHE INFORMATIE: WANNEER: 19 T/M 27 JULI 2025

KOSTEN: zullen ongeveer €100-200,- zijn. Laat de kosten geen belemmering zijn om je op te geven, daarvoor vinden we een oplossing. Wij vragen subsidie aan bij de PGA, zodat kosten zo laag mogelijk blijven. **DEADLINE VOOR AANMELDINGEN: 15 MEI 2024**

Kom naar de **inspiratie**-avond voor alle jeugdleiders van kerken in Amersfoort! Een avond vol **ontmoeting**, toffe **ideeën** en **bemoediging**!

Ben je zelf verhinderd?
Zorg dat er iemand anders uit jouw kerk aanhaakt.

JEUGDLEIDERS AVOND

Deze avond staat vooral de onderlinge ontmoeting centraal. Onder het genot van een hapje en drankje praten we samen door over **verbinding tussen generaties**. We wisselen tips uit en luisteren naar een paar korte best-practises!

Meld je aan via app, mail of scan de QR

22 MEI 2025

19:45 INLOOP

20:00 START

Bergkerk
Doctor Abraham Kuyperlaan 2
Amersfoort

Speciale
seizoensafsluiter

KIDS OF *glorij* Informatieavond over de KINDERGEBEDSBOX

Tijd met God is fijn!

Kinderen leren tijd met Jezus door te brengen.

21 mei (leeftijd 4-12 jaar)

Tijd: 20:00 uur

Plaats: Filalethes

De **GEBEDSBOX** is een praktische handreiking om kinderen te leren bidden. De creatieve items in de gebedsbox geven kinderen ideeën waar ze met God over kunnen praten.

Meer informatie en inspiratie?
WWW.GEBEDSBOX.NL

Zangmiddag voor iedereen in de Bergkerk

In 2024 is het vijfhonderd jaar geleden dat Martin Luther de meeste van zijn kerkliederen schreef en de eerste drie gezangbundels met protestantse liederen werden uitgegeven. Bovendien is het driehonderd jaar geleden dat Johann Sebastian Bach zijn jaargang koraalcantates schreef, gebaseerd op de oude liederen van Luther en zijn tijdgenoten. Alle reden dus om dit dubbeljubileum in onze tijd glans te geven met een zangmiddag. In 2025 zijn er zangmiddagen door het hele land, zie www.L500B300.nl.

Programma 18 mei

We zijn verheugd dat we dit mooie en verdiepende programma o.l.v. Lydia Vroegindewij in de Bergkerk mogen verwelkomen. Met een inloop vanaf 13.30 uur is de zangmiddag van 14.00 tot 16.30 uur. De afsluitende vesper om 17.00 uur is ook apart toegankelijk. De middag is een proeverij van wat er in de eeuwen met de lutherse liederen is gebeurd, met een accent op de functie van Bachs koraalcantates als educatief hulpmiddel:

- Veel zingen (zowel eenstemmig als meerstemmig). Met compacte uitleg van wetenswaardigheden en grappige anekdotes, ontleend aan de boeken van de achttiende-eeuwse hymnologen.
- Mini-workshops waarin delen uit een koraalcantate samen met het publiek worden uitgedroefd in tekst en muziek. (Hoe doet Bach dat nou, dat uitleggen van het lied?)
- Beluisteren van enkele illustratieve fragmenten uit Bachs koraalcantates.
- Oude liederen in het Duits, oude en nieuwe vertalingen in het Nederlands.

Toegang gratis, collecte na afloop, aanmelden gewenst via: muziekopdeberg@outlook.com.

Twee orgelconcerten

Op Hemelvaartsdag 29 mei verzorgt om 15.30 uur Minne Veldman een orgelconcert en op Tweede Pinksterdag 9 juni om 15.30 uur Rien Donkersloot. Beide concerten vinden plaats in de St. Joriskerk.

Meer informatie op www.orgelconcertenjoriskerk.nl.

Cartoon Johan

Kerk en vrede...

Gedurende de afgelopen jaren is hier en daar de "geestelijke wapenrusting" flink gemoderniseerd...

10 mei 2025
20.00 uur
Xaveriuskerk
Amersfoort

Annelies
James Whitbourn

gebaseerd op teksten uit het dagboek van Anne Frank

met inleiding door
Michel Khalifa - musicoloog

AMERSFOORTS KAMERKOOR
o.l.v. Rienk Bakker

Janneke Stoute - sopraan
Anoek Brokaar - viool
Peter Koetsveld - klarinet
Gied van Oorschot - cello
Frank Oppedijk - piano

www.amersfoortskamerkoor.nl

MUZIEK&ONTMOETING
ZONDAG 1 JUNI 12.00 UUR
FONTEINKERK ROBERT KOCHSTRAAT 2-4, AMERSFOORT

IL GARDINO DI APHRODITE

KAMERKOOR VENUS
O.L.V. KRISTA AUDERE

HET CONCERT begint om 12.00 uur, vanaf 11.30 uur bent u welkom.
Na het concert kunt u napraten met elkaar.
Om 14.00 uur wordt het programma afgesloten.

Voor info en vragen over Muziek&Ontmoeting: publiciteit@fonteinkerkerk-amersfoort.nl

EXPO CONCORDIA
DE KERKMEESTERS VAN DE SINT-JORISKERK

VAN 10 MEI T/M 28 JUNI 2025 | 11.00 - 17.00 UUR
SINT-JORISKERK, HOF 1, AMERSFOORT

OPEN VAN ZONDAG T/M ZATERDAG
WWW.JORISKERKAMERSFOORT.NL

EXPOSITIE GRADY VAN DEN BOSCH
HUIS VAN ZUID - ROBERT KOCHSTRAAT 2-4
02.03 - 31.05.2025
MA-ZA OP AFSpraak TEL: 033-4614995
ZONDAG 11.30-12.30 UUR

Werken aan **de Kerk van morgen**

Kerkrentmeesters werken op de achtergrond. Wij komen niet op huisbezoek en gaan ook niet met de collectezak rond. Een keer per jaar kruipen wij uit onze schulp, bij de Actie Kerkbalans. De kerkrentmeester is verantwoordelijk voor het geld en de gebouwen.

De dominee en het personeel moeten betaald worden: op zondag is er een kerkgebouw nodig waar de gemeente kan samenkomen en voor de dominee is een dak boven zijn hoofd onmisbaar. Alles moet niet alleen vandaag betaald kunnen worden, maar ook morgen en overmorgen.

Verantwoordelijkheid

Omdat een kerkrentmeester voorzichtig is - bij hem of haar heeft niet iedere dag genoeg aan zijn eigen zorgen - kan het beeld ontstaan dat een kerkrentmeester vooral een afremmende taak heeft. Dit beeld is voor een deel terecht. Wij zijn niet alleen verantwoordelijk voor de kerk van vandaag, maar ook voor de kerk van morgen. Maar aan de andere kant zullen we altijd kijken of het mogelijk is dat noodzakelijke activiteiten

door kunnen gaan en goede initiatieven kunnen worden omgezet in concrete acties. Het werk aan de kerk van morgen begint vandaag!

Predikanten: afscheid en welkom

Waar zijn we op dit moment zoal mee bezig? De laatste tijd zijn een aantal predikanten van de PGA vertrokken, maar gelukkig is er inmiddels ook weer een aantal predikanten die het beroep dat de PGA op hen heeft uitgebracht, heeft aangenomen. Het is dan niet zo dat de ene predikant via de achterdeur de pastorie uitgaat en de nieuwe predikant via de voordeur dezelfde pastorie in. Elke keer moet opnieuw gezocht worden naar een passende woning voor een nieuwe predikant. Dat kan betekenen het renoveren of aanpassen van de oude woning, maar ook het aankopen van een nieuwe woning. Vaak is er niet veel tijd om alles op tijd voor elkaar te krijgen.

Visie toekomst kerkgebouwen

Een veel groter project is het ontwikkelen van een visie op de

toekomst van onze kerkgebouwen. Een commissie gaat in kaart brengen wat het kost om onze kerkgebouwen, die vaak tientallen jaren oud zijn, weer helemaal op orde te krijgen. Hierbij wordt onder andere gekeken naar de benodigde ruimte, het minimaliseren van het energiegebruik en de mogelijkheid om het gebouw ook samen met anderen te gebruiken. Per kerkgebouw gaat het om heel veel geld. Daarom ook de vraag: hoeveel kerkgebouw(en) heeft de PGA in de toekomst - bijvoorbeeld over tien jaar - nodig?

Vertrouwen

Dit is echt een gigantische klus, niet alleen qua omvang, maar ook qua complexiteit. De keuzes die op grond van het werk van de commissie worden gemaakt moeten natuurlijk realistisch zijn, maar ook getuigen van een onbegrensd vertrouwen in God. Dat Zijn werk ook in Amersfoort door zal gaan en dat ook de kerkrentmeester - en alle mensen die daarbij helpen - daar zijn of haar steentje aan bij mag dragen.

De renovatie van de woning voor dominee Van Dam (Joriskerk) staat op het punt om te beginnen.

Welkom in het Huis van Hoop

In deze nieuwe rubriek brengen we mooie en bemoedigende ontwikkelingen binnen de PGA/PGHAN aan het licht. Daar waar beweging is, zit ruimte voor groei. En dat mag best in de spotlight staan. Deze keer: getuigen, ontmoeten en ontvangen in het Huis van Hoop.

Een tweede thuis

Je kerkgemeente is een plek waar je zomaar binnen kan lopen, om hulp kan vragen, je hart kan luchten of waar je je geestelijk kan opladen. Maar lang niet iedereen kent zo'n veilige plek. Daarom heeft de Adventkerk de droom om ruimte te bieden aan alle inwoners in Kruiskamp. Het project heet Huis van Hoop, en het is dit jaar officieel van start, gewoon door te proberen.

Gastvrijheid

Met Huis van Hoop probeert de Adventkerk al doende antwoord te geven op de vraag hoe je als kerk, kerkleden én kerkgebouw dienend kunt zijn aan de wijk. Het ontstond vanuit uitgesproken wensen om gastvrij te getuigen, ontmoeten en ontvangen, waarden die deel uitmaken van het meerjarenplan (2025-2030). In maart 2024 sprak Vierklank al met Rienk van Velzen, missionair ouderling van de Adventkerk. Ondertussen zijn de plannen uitgewerkt in meerdere pijlers.

Dienend zijn aan de wijk

In de basis bestaat het project uit vijf activiteiten. Er komt een

Stilteplek achter in de kerkzaal en een tuin (Element) waarvan de inrichting uitnodigt tot gesprekken van Hoop. De Inrichting van de grote zaal onder in de kerk wordt binnenkort aangepakt voor een gastvrijere uitstraling. Daarnaast blijven de succesvolle Open Maaltijden georganiseerd worden en is er - soms nu al - doordeweeks ruimte voor Entree, een plek voor koffie en een luisterend oor voor wie dat nodig heeft.

Het Element

Vooraf het Element springt in het oog. Het Element, in maart geplaatst in de tuin van de kerk, nodigt uit tot laagdrempelige ontmoeting. Van een eerder olifantenpaadje is nu een tuinpad gemaakt met bankjes, QR-codes naar overdenkingen en beplanting. Zo kunnen voorbijgangers even uitrusten, nadenken of bijpraten met buurtgenoten.

Leren door te doen

Het project is nog in volle gang. De inrichting en bekleding van de ontmoetingszalen veranderen de komende tijd, waarbij het regulier onderhoud gelijk meegenomen wordt.

Er staan inspiratieborden om samen met de kerkleden na te denken

welke wensen er zijn. Erboven staat een prachtige quote: "Het gaat niet om de verbouwing, maar om een soort innerlijke verbouwing. Van ons als gemeente, om met passie te delen wat we in de Adventkerk hebben ontvangen." Mooi om zo uit te delen, vanuit liefde en compassie, en een plek te bieden aan Amersfoorters die dat nodig hebben.

Wil je meer weten over Huis van Hoop? Neem dan contact op met missionair ouderlingen Marieke Verkaik en Rienk van Velzen via info@adventkerk.nl.

“Kom, heilige Geest, kom”

Het is inmiddels een echte traditie geworden: de Pinksternoveen in Amersfoort. ‘Noveen’ is afgeleid van *novena*, wat negen betekent. De naam Pinksternoveen wordt gebruikt voor een reeks opeenvolgende gebeden gedurende negen dagen. Waarom precies negen? Dat gaat terug tot de periode van negen dagen na Hemelvaart. Jezus’ apostelen baden toen om de komst van de Heilige Geest. Op de negende dag, met Pinksteren, werd de Geest van God aan de apostelen uitgestort.

Amersfoorts boekje met teksten en gebeden

Verschillende voorgangers van o.a. de Protestantse Gemeente Amersfoort en de Parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort maken ook dit jaar weer een Pinksternoveenboekje met negen eigentijdse teksten en gebeden voor de Pinksternoveen. Het boekje is bedoeld om je tijdens de negen ‘verweesde’ dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren mee te nemen in de geestkracht die verscholen ligt in geloof en het leven. Bij het boekje hoort een kaars die negen dagen lang licht zal geven.

Noveenkaars en boekje bestellen

Een noveenkaars inclusief boekje kost € 7,50. Rond Hemelvaartsdag worden de kaars en het boekje bij je thuisgebracht. Wil je graag zo’n kaars en boekje ontvangen, geef dan je naam en adres op via de e-mail: pinksternoveen@ziggo.nl. Betalen kan via een betaalverzoek via de telefoon of bij het afleveren van de kaars. Als je een kaars en boekje wilt bestellen, graag opgeven vóór 18 mei. Via het e-mailadres kun je je ook aanmelden, als je het leuk vindt, om op Hemelvaartsdag te helpen met de verspreiding van de kaarsen.

Shalom

Ja, vrede wens ik jou!

Voor jou, als je worstelt met je examens.

Shalom voor jou, die bijna ten onder gaat aan de (pleeg)zorg voor je kinderen.

Shalom voor jou, die je hoofd breekt hoe dat nu moet, nu de kleine kinderen weer terugkomen in de kerk om de zegen te ontvangen.

Shalom voor jou, die je niet gezien voelt in je kerk, terwijl je altijd zoveel werk hebt verzet.

Shalom voor jou, die de ander totaal niet snapt - met zijn pacifisme, met zijn strijd óók voor de Palestijnen - en je diep verontwaardigd, verdrietig en moedeloos voelt.

Shalom voor jou, die zich geroepen voelt om iets te delen, maar alleen kritische vragen krijgt. Je bedoelde het zo goed. Het heeft zo jouw hart.

Shalom voor jou, die zó graag wil, maar bij wie het steeds niet lukt.

Shalom als jouw kerk zich in een kerkscheuring bevindt.

Vrede in de kerk

Hij, onze Vredenvorst begroette ons met de woorden: ‘Mijn vrede geef ik u, mijn vrede laat ik u.’ En daar zitten wij dan. Nu, tweeduizend jaar later. In de kerk. Zijn Vrede geeft Hij ons. Vrede?

‘Shalom’ - uit het Hebreeuws - betekent iets van harmonie, heelheid, volledigheid, welvaart, welzijn en rust. En wat doen wij? We zeggen misschien niet meer ‘Kruisig Hem, de Vredenvorst, de Koning’. Maar misschien wel: ‘Kruisig die ander’. Die ander die zulke misvattingen heeft. Die anders denkt over de maatschappij, oorlogen, geweld. Over God, leven, duurzaamheid, homoseksualiteit of wat dan ook... Niet écht natuurlijk. Let wel, we zijn nette (kerk)mensen.

Wie zijn wij eigenlijk...?

Bezitten wij alle Wijsheid?

Overzien wij de volle Waarheid?

Zijn wij zélf heel en volledig?

Zijn wij gevuld met de Vredenvorst?

Het maakt me verdrietig. Al die standpunten. Al dat praten óver in plaats van mét. Hoe kunnen we én luisteren, én elkaar aankijken, én van elkaar leren - en toch verschillend blijven?

Samen zijn we het lichaam van Christus

Niet ieder voor zich. Niet tegenover elkaar. Samen.

Samen in de naam van Jezus

Want de Geest spreekt alle talen

En doet ons elkaar verstaan

En zijn liefde als een lichtstraal

Doordringt in de duisternis

‘t Werk van God is niet te keren

Omdat Hij er over waakt

En de Geest doorbreekt de grenzen

Die door mensen zijn gemaakt

Prijst de Heer de weg is open

Naar de Vader naar elkaar

God, help ons om U Vredenvorst te laten zijn in ons denken, in ons spreken, in ons zwijgen, in onze levens. Voor we die ander afwijzen. Aanvallen. Veroordelen. Links laten liggen.

Laat Uw Geest Zijn werk doen. In ons. Door ons.

Shalom, wens ik jou!

	11 mei 2025	18 mei 2025	25 mei 2025	29 mei 2025 Hemelvaart	01 juni 2025
Stadsdominee Amersfoortse Zwaan			Zaterdag 24 mei 16.00 uur Viering Ds. Marleen Kool		
Adventkerk	10.00 uur Ds. Hendrik Mosterd 18.30 uur Psalmenvesper Arnoud Looijen	10.00 uur Afscheidsdienst Ds. Hendrik Mosterd 18.30 uur Ds. N. van Splunter (Rotterdam)	10.00 uur Heilig Avondmaal Ds. W. Bos 18.30 uur Heilig Avondmaal Dr. H. de Leede	9.30 uur Ds. M.C. Batenburg (Gouda)	10.00 uur Ds. J. Overeem (Waddinxveen) 18.30 uur Dr. H. de Leede
Bergkerk	9.00 uur Schrift en Tafel 10.30 uur Schrift en Gebed Ds. Jan van Baardwijk	9.00 uur Schrift en Tafel 10.30 uur Schrift en Gebed Ds. Jan van Baardwijk	9.00 uur Schrift en Tafel 10.30 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	9.00 uur Schrift en Tafel Ds. Jan van Baardwijk	10.00 uur Schrift en Gebed Mevr. ds. Ellie Boot (Hoevelaken)
Het Brandpunt	10.00 uur Pastor Josephine van Pampus	10.00 uur RK Pw. Bernadette van Dijk	10.00 uur Ds. Berthe van Soest		Gezamenlijke viering in Veenkerk
De Bron	10.00 uur Ds. Susanne van der Sluijs	10.00 uur Dhr. Kees Hoogendoorn	10.00 uur Viering Avondmaal Ds. Maaïke de Goei- Jansma	10.00 uur Ds. Rein van der Zwan	10.00 uur Ds. Rein van der Zwan m.m.v. cantorij
De Brug	10.00 uur Ds. P.M. Sonnenberg	10.00 uur Heilig Avondmaal Dr. K. Bom	10.00 uur Ds. N.J. Rietveld-de Jong	10.00 uur Ds. H. Végh	10.00 uur Ds. M. Vonkeman
Emmaüskerk	10.00 uur Ds. J. de Bruijn	10.00 uur Ds. A. Baarslag	10.00 uur Ds. A. Walsma		10.00 uur Voorganger nog onbekend
Fonteinkerk	10.00 uur Ds. Anna Walsma	10.00 uur Ds. Leo Koffeman	10.00 uur Ds. Coen Wessel		10.00 uur Ds. Anna Walsma
De Hoeksteen	10.00 uur Ds. Wim Bos	10.00 uur Ds. Lydia Kansen 17.00 uur Vesper Ds. Lydia Kansen	10.00 uur Ds. Jan Wolswinkel m.m.v. Sjofer		10.00 uur Ds. Ids Smedema
De Inham	10.00 uur Ds. Erik Idema	10.00 uur Godly Play Ds. Nel Walet	10.00 uur Ds. Martin Snaterse		Gezamenlijke viering in Veenkerk
Johanneskerk	10.00 uur Dhr. Harm Dane	10.30 uur Ruimteviering	10.00 uur Intrededienst Ds. Hannah Westerink		10.00 uur Ds. Maaïke de Jong
Nieuwe Kerk	10.00 uur Ds. Gerard Kansen	10.00 uur Doopdienst Ds. Gerard Kansen	10.00 uur Prop. H.A. Kramer	10.00 uur Hemelvaartsdag Ds. Gerard Kansen	10.00 uur Ds. W. Bos
St. Joriskerk	9.30 uur Ds. M.C. Batenburg (Gouda) 18.00 uur Ds. G.A. Kansen	9.30 uur Belijdenisdienst Ds. F.J.K. van Santen (Leusden) 18.00 uur Ds. A.M. van Mourik (Emst)	9.30 uur Dr. H. de Leede 18.00 uur Dr. A.A.A. Prosman	9.30 uur Ds. J.C. Schuurman (Putten)	9.30 uur Ds. F. van Slooten (Grijpskerke) 18.00 uur Ds. J.M. Molenaar (Zoetermeer)
Veenkerk	10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg	10.00 uur Jean Jacques Suurmond	10.00 uur Adoptiedienst Karin Houwing		10.00 uur Rolinka Klein Kranenburg
Nijenstede	10.00 uur Dhr. C. Way	10.00 uur Ds. Geke van Schuppen	10.00 uur Dhr. C. Way		10.00 uur Kees Hoogendoorn

Project Teken en voor vrede zoekt lege muur

Om enigszins met haar bezorgdheid over de toenemende oorlogsdreiging om te kunnen gaan is Henrieke Esselink begonnen met het tekenen van het woord 'vrede' op witte A5-blaadjes. Enerzijds als ontspannen moment aan de keukentafel, omdat ze het heerlijk vindt om iets eenvoudigs te tekenen en verschillende kleuren en lettertypen te proberen. Anderzijds als gebed voor vrede - in haarzelf en in de wereld om haar heen.

In de loop van de tijd is het uitgegroeid tot zo'n zeventig witte vlaggetjes met het woord 'vrede' in verschillende talen van over de hele wereld. Haar inspiratie haalt ze uit mensen die de kindervredesprijs of de Nobelprijs voor de vrede hebben ontvangen. De letters maakt ze door een grote krant op te zoeken uit het land met de taal die ze wil gebruiken. Het lettertype van de krantentitel gebruikt ze als voorbeeld voor de letters die ze met potlood inkleurt.

Bij Henrieke, die zelf zo nu en dan de Joriskerk bezoekt, ontstond langzaam het idee om dit ergens publiekelijk, in een kerk of bij een inloophuis, op te kunnen hangen. Met daarnaast ruimte voor een stapel lege blaadjes en een prikbord zodat het kan uitbreiden als gezamenlijk kunstwerk en/of collectief gebed.

Kent u of hebt u (in uw kerk) zo'n wand beschikbaar? Neem dan contact op via vierklank@pkn-amersfoort.nl.

COLOFON

Vierklank is het kerkmagazine van de Protestantse Gemeente Hoogland – Amersfoort Noord (PGHAN) en de Protestantse Gemeente Amersfoort (PGA) en komt voort uit Lopend Vuur en Drieluik.

Redactie

Annemarie Stoffer-Brink (hoofd- en eindredacteur), Riemke Leusink, Mariëtte Christophe, Gert de Pijper, Eveline Moolenaars, Peter Siebe en Henk Dikker Hupkes.

Contact

Vierklank@pkn-amersfoort.nl

Deadline

20 mei 2025

Kerkelijk Bureau PGA

Groenmarkt 19, 3811 CP Amersfoort
(033) 461 04 41, info@pkn-amersfoort.nl
Open: dinsdag en woensdag 09.00 - 12.00 uur
Scriba: Leo Koffeman, scriba@pkn-amersfoort.nl

Kerkelijk Bureau PGHAN

Scriba: Ria van Voorst,
secretariscvk@pkn-amersfoortnoord.nl

Communicatieadviseur PGA

Roëlle de Bruin-Boonstra
communicatie@pkn-amersfoort.nl

Diaconaal opbouwwerker

Jennie Harmelink
Adres: zie Kerkelijk Bureau PGA
Bereikbaar van maandag t/m donderdag op
tel: (06) 40 30 73 82
jennieharmelink@pkn-amersfoort.nl /
jennieharmelink@pgghan.nl

Vertrouwenspersonen

Ineke Ruiter: (033) 433 04 74
Rita Buijs: (06) 44 95 41 20
Wiena Bakker: (06) 18 99 82 85

Wijzigingen

Adreswijzigingen graag doorgeven via
info@pkn-amersfoort.nl of bel (033) 461 04 41. Hier kunt u
zich ook aanmelden voor de digitale editie van Vierklank.

Vierklank

Vierklank kan niet bestaan zonder uw steun. Uw gift is van harte welkom.

Rekeningnummer
NL20 INGB 0003 4205 59 t.n.v.
Protestants Kerkblad Vierklank.

Vormgeving & opmaak

Ivar van Loen, www.ivarontwerpt.nl

Druk

Drukkerij Torendruk, Nijkerk

Verdere gegevens vindt u op de wijkpagina's of op
www.pkn-amersfoort.nl en lopendvuur.net.

Vierklank is gedrukt op FSC-papier.

Vierklank

Mens, waar ben je?

De zon en levensbron
die laaiend enthousiast begon
vanaf 't begin der tijden,
onthulde in de boom
de glanzende verleider;
bescheen daarna het gouden Kalf,
de ballingschap in Babylon;
getuigde van het lege Graf
én van het brandend Rome;
belichtte Paulus' zendingsdrang,
ridders met hun vroom gezang
vechtend om Jeruzalem;
die zon bracht slaven aan het licht,
en trok uit nevels van de nacht
de uitgestorven ovenruimtes,
gaf zodoende doden stem;
die zon beschijnt nog steeds
met grote kracht en schaamrood op de kaken
de slagvelden van hen die dag en nacht
de dienst uit willen maken.
Vandaag lijkt vrede verder weg dan ooit:
ach, lieve mens, leer je 't dan nooit?

Dan, waiend op de wind,
zwerven uit oude tijden
de woorden nader die
ons troosten en verblijden:
'Ga moedig voort want zie,
Mijn vrede geef Ik jou;
dus wanhoop niet mijn kind
maar ga, want Ik blijf trouw!'

Joop

Joh. 14: 27: 'Vrede geef Ik u, Mijn vrede
laat Ik u, niet gelijk de wereld die geeft,
geef Ik hem u.'